

**KONINKLIJKE
S.V. HEIST o/d BERG vzw
K.B.V.B. 3242**

JUBILEUMBROCHURE

ter gelegenheid van

50 JAAR

KONINKLIJKE S.V. HEIST

1941 - 1991

mei 1991

Palais te Brussel.

8 april 1991

Mijnheer de Voorzitter,

*Ik heb de eer U te berichten dat
Z. M. de Koning gevolg gevend aan
uw wens, de*

Voetbalclub "SPORTVERENIGING HEIST-OP-DEN-BERG"

machtigt de titel

*Koninklijke Maatschappij
te voeren.*

*Gelieve, Mijnheer de Voorzitter, de
betuiging van mijn hoogachting te aanvaarden.*

De Kabinetschef van de Koning,

Jou Jume

WELKOM

Nog maar pas is het geleden dat wij ons 40-jarig bestaan met grote luister vierden, en nu zijn wij reeds aan ons gouden jubileum toe; wat gaat de tijd snel !

Een vereniging die 'Koninklijk' wordt, en er dus reeds vijftig werkjaren heeft opzitten, heeft wel wat geschiedenis achter de rug.

Vijftig jaar competitievoetbal in derde en tweede provinciaal, vijftig transfert-periodes, vijftig jaar jeugdwerving, vijftig jaar jeugdwerking, vijftig jaar werken aan terreinen en lokalen, vijftig jaar feesten ...

maar vooral : vijftig jaar vriendschap !

Het is vooral in dit laatste kader dat ik U allen welkom heet op de vele vieringen die in de komende weken zullen georganiseerd worden. Ik hoop dat U op die manier de gelegenheid krijgt om in een gezellig kader na te kaarten over het verleden, maar ook samen te blikken naar de toekomst. Onze vereniging heeft dat nodig.

Met man en macht is er gewerkt aan een ambitieus programma, een programma, S.V. Heist waardig; het is dan ook mijn aangename plicht om al die medewerkers hartelijk te bedanken voor hun inzet. De vele bestuursleden, die het ritme van de vergaderingen misschien wel viervoudigden; de sympathisanten, de vrienden van vroeger, die spontaan gevolg hebben gegeven aan onze vraag tot medewerking aan deze feesten; de leden van Bescherm- en Erecomité, de sponsors en al diegenen die onze vereniging de financiële armslag hielpen bezorgen die onmisbaar is om dit jubileum op te zetten; dank tenslotte aan het gemeentebestuur voor de medewerking aan deze vieringen.

Maar boven al nog mijn dank en waardering aan alle S.V.-leden, jeugd, senioren, scheidsrechters, trainers en bestuursleden, die samen het hart van onze koninklijke vereniging vormen. Wij rekenen op U om ook in de volgende vijftig jaren mee te werken aan de verdere uitbouw van onze geliefde club.

Leve de Koninklijke S.V. Heist !

Jerome VERMEULEN,
klubvoorzitter.

Bij deze viering van een halve eeuw gouden klubgeschiedenis maak ik graag de oprechte felicitaties over vanwege een dankbare Heistse bevolking.

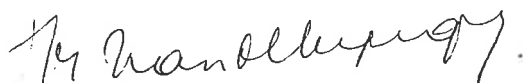
Wie over S.V. Heist spreekt, blijft nooit alleen stilstaan bij het sportieve gebeuren; hier is méér ! Een vriendenkring, geleid door bekwame, dynamische en goed geïnspireerde klubleiders, bestuursleden en opleiders.

De Heistse bevolking weet dat de jeugd in goede handen is, dat er buiten de voetbal-opleiding ook nog plaats is voor kameraadschap, samenwerking, solidariteit, kortom ... voor vriendschap !

Waarschijnlijk is het deze inspiratie, die toegelaten heeft dat de klub zich kon ontplooiën van een zeer beperkte groep, F.C. Bosch van het gehucht Bos(sestraat), naar een flinke en dynamische 'vijftiger', waarvoor ongetwijfeld nog een grote toekomst is weggelegd !

Koninklijke Sportvereniging Heist-op-den-Berg, het ga je goed !

D. Verbist - Vandenwynaerden,
burgemeester.

Ieder rechtschapen mens is bekommerd om de vorming en de opvoeding van de hem omringende jeugd.

Hier in Heist-op-den-Berg, heeft men deze doelstellingen trachten te bereiken - en dit reeds sedert vijftig jaar - door het samenbrengen van jongeren op het voetbalveld.

Wie had durven hopen dat deze jongeren, steeds opnieuw, van jaar tot jaar, hun enthousiasme zouden overdragen aan hun opvolgers, en dit van generatie tot generatie, ten bate van de jeugd van de Heistse Regio.

Vandaag kunnen wij het prachtig resultaat van al deze inspanningen bewonderen : een clubfanion dat reeds vijftig jaar de binding is tussen een aantal ploegen, telkens bestaande uit een elftal enkelingen, allen bezielde door éénzelfde doel, namelijk de wil om zichzelf te overtreffen met voor ogen het welzijn van de groep en het bevorderen van zijn degelijkheid.

Winnen, verliezen, gelijkspel ! Hoofdzaak is, samen spelen, samen oefenen, deel uitmaken van een Heistse Club. Zo wordt men een volwaardig lid van de gemeenschap.

Mijn oprechte gelukwensen en dank aan de pioniers van S.V. Heist.

Mijn even oprechte gelukwensen en aanmoedigingen aan degenen die thans aan de leiding staan van onze vereniging, maar ook een eerbiedige herinnering aan al degenen die het paradijs van de voetbalfans reeds hebben vervoegd.

Laten wij allen het onze bijdragen om het bestaan van onze Club te bevorderen en te bestendigen.

Lang leve Koninklijke S.V. Heist !

Ere-voorzitter

Jan Jansen
notaris

FC BOSCH - SV HEIST bestaat 50 jaar. Nauwelijks te geloven en toch liegen de cijfers niet.

Het is precies nog maar een twintigtal jaren geleden dat ik als jonge knaap ging kijken naar die sjotter van de Bos, eerst op het terrein aan de Misweg en daarna op het Zonderschot. Vol bewondering keek ik er naar de mannen die het op de Bos voor het zeggen hadden, op en naast het terrein: Jules Cannarts, de Sjë, Jefke van Lewiekes, Vanes en consoorten.

Toen het terrein daarna definitief verhuisde naar de Boudewijnlaan, in mijn onmiddellijke buurt, was het logisch dat ik een aansluitingskaart tekende bij FC BOSCH, dit dankzij de goede zorgen van de toenmalige secretaris Bast Ceulemans. Ik heb in mijn loopbaan veel handtekeningen moeten plaatsen, maar slechts weinig hebben mijn niet-professioneel leven zo erg beïnvloed als het tekenen van deze aansluitingskaart.

Deze inleiding is de aanhef van een oprecht proficiat dat ik wil overmaken aan de jubilerende vereniging SV HEIST.

Deze gelukwensen gaan naar die vele noeste werkers, die zich in de loop van deze 50 jaar onbaatzuchtig hebben ingezet om van deze club te maken wat ze nu, in 1991, is.

En dat deze medewerkers talrijk waren hoef ik niet te zeggen: alle be-tuursleden, trainers, werkende leden, spelers, sponsors, en zeker niet te vergeten de vele supporters hebben van SV Heist een grote club gemaakt.

Bij mijn persoonlijke gelukwensen wens ik ook deze van Lentezon Beerse te voegen, de club waarin ik, na mijn verhuis van Heist naar Beerse, in het bestuurskader werd opgenomen.

Ik wens SV HEIST nog een lange en vruchtbare toekomst.

De feestelijkheden ter gelegenheid van dit 50-jarig bestaan zullen zeker en vast een stimulans zijn om te blijven geloven in de toekomst van de club.

Aan de feestvierende vereniging, de ganse SV Heist-familie, wens ik dan ook een prettig, deugdzaam en succesvol jubileum toe, samen met een mooie, sportieve toekomst.

vanwege Alex Boogmans

Ere-Voorzitter SV Heist

Meneer de Voorzitter,
 Geachte Bestuursleden,
 Beste Spelers, Supporters en Sympathisanten,
 Dames en Heren,

S.V. Heist 50 jaar jong! Een halve eeuw voetbal op S.V. Heist of beter "op den Bos".

Vreugde en leed zullen mekaar vaak afgewisseld hebben, maar één zaak is zeker, S.V. Heist was en is nog steeds een begrip en een te duchten tegenstander in onze voetbalregionen.

Men weet er bijzonder goed het aangename met het sportieve te combineren. Feesten, al is het maar gewoon pinten pakken, en feestelijkheden organiseren dat kan men op den Bos.

Daarom straalt de club een eigen imago uit. Een cachet dat men alleen op den Bos kan vinden, omdat er steeds mensen aan het roer staan die heel goed weten wat "voetbal" betekent in de ruimere zin van het woord.

S.V. Heist, een club met inhoud, werd en wordt geleid door mensen die met hart en ziel voor den Bos in de bres springen. Zij worden geruggesteund en omringd door zo velen - wellicht onbekenden voor de buitenwereld - in allerlei taken, maar van een onschatbare waarde voor de club.

Dank zij die hechte samenwerking van belangeloos werken wordt de juiste sfeer geschapen om een voetbalclub recht te houden, ook in moeilijke tijden. En deze laatste heeft S.V. Heist zeker ook gekend. Belangrijke vrienden werden plots uit het leven weggeroepen. Laten we dan ook langs deze weg nogmaals onze hulde betonen, want zij kunnen nooit vergeten worden.

En toch gaat het leven verder ... jonger dan ooit met plichtbewuste mensen!

50 jaar van inspanningen, opofferingen, wilskracht, strijdlust, ondernemingsgeest en heel vaak verzaking aan het familiale leven worden nu terecht door U gevierd.

Van harte proficiat! De K.B.V.B. is bijzonder fier op U.

Mag ik U dan ook in naam van onze voetbalgemeenschap en vooral van onze jeugd van ganser harte danken voor uw moed en uw inzet gedurende al die jaren. Dit mag en kan geen eindpunt zijn! Daarom zou ik zeggen ... op naar het 75-jarig bestaan!

Lang leve S.V. Heist!

Hartelijke felicitaties!
 Eddy Van den Bosch
 K.B.V.B.
 Sportcomité 1° kamer

BESCHERMCOMITE

voorlopige stand 25 april 91

DE STICHTERS

CANNAERTS Johan, Keurslager
 CANNAERTS Leo, klubsecretaris
 GORRIS Jos, verzekeringsmakelaar
 GORRIS Raf, zakenkantoor
 Mr JANSEN Jan, notaris en ere-voorzitter
 MEULDERS Emiel
 VAN DE GAER Carl, optieker
 VAN DEN BRANDE Guido
 Vleeswaren François en Gaston VAN DYCK
 VERMEULEN Jerome, klubvoorzitter.

en verder ...

Verzekeringsmaatschappij APRA, dhr Guido LINTERMANS
 Kapsalon CONNY, Heibloemstraat
 GORRIS Marc, accountant
 MDK Beroepskrediet, dhr Roger GOBIEN,
 Klubdokter en Mevr R. VAN WINGE - LIEKENS
 Generale Bankmaatschappij NV, Stationsstraat, dhr M. RAMS
 bvba E. CLAES, afzuiginstallaties, Lostraat
 DISTRILENE NV, cosmetica,
 Computers ASHISS bvba, dhr P. Goysens, Bruggeneindse
 bvba DE GEZONDE BIJ, dhr en mevr Jan De Keuster, Bergebeekstraat
 Sporttrofeeën GILBERT IWENS

Brouwerij HAECHE
 HYPO-SPORT, Sportwinkel, Kunstijsbaan
 JACOBS Marc, drukker, Heist-Goor.
 Drukkerij MICHIELS Booischot
 Dirk en Carine POORTMANS-BREMS, spaarkas H.S.A.
 SERNEELS Jules, Sje
 UNIC Heist o/d Berg
 mevrouw D. VERBIST - VANDENWYNGAERDEN, burgemeester
 Fietsen A. VAN HOUT, Werftsesteenweg
 bvba PEGEMA Centrale Verwarming, Kruislei
 bvba VAN ROMPAEY en FRANS, bierhandel, Molenstraat
 bvba Wasserij DE BLANKE ZWANE, E.Woutersstraat
 DE MEUTTER Paul CV, Electriciteit, Industriepark
 WASSERIJ SINT JAN, Bergstraat, Heist
 Huis DE KEPPEL, confectie-zaak In De Ster, Bergstraat 52
 HV INTERIEUR-TAPIJTEN bvba, Liersesteenweg 275, Heist
 RIJKABO bvba, Familie BOSMANS, Wouwerstraat 37
 Jef DE VRIES - VAN CAMP, Café Sje, Bossestraat 48
 Fotozaak Gaston VAN DEN BROECK, Bergstraat 75

E
-
Z
O
O
M
I
T
E

met DANK

5 BOEGBEELDEN VAN F.C. BOS / S.V. HEIST

links: Jos (Flup) De Wijn, op 7 april 1965 bij de viering van zijn 500° wedstrijd
rechts: Jules Cannaerts, Richard Van Noten, Hugo Gysemans en Jeroom Vermeulen

F.C. BOS 1950-1951

staande van links naar rechts:

René Bogemans, Jos De Keuster, Jos Van Den Broeck, Jos De Cat, Sebastiaan Ceulemans, René De Wijn

zittend van links naar rechts:

Alex Boogmans, Ivo Pauwels, René Van Hoof, Louis Gossens, Jos De Wijn

HISTORISCH OVERZICHT 1941-1967

De "sjotploeg" FC BOSCH ontstond op 15 mei 1941, in de schuur van Lewiekes (familie Serneels, Bossestraat).

Naast de Sjë, die er nog steeds bij is, noteerden we de namen van René Wijns, Jules Cannaerts, Jan "Wannes" Heremans (1e secretaris), "Solleke"-Cel Serneels, Frans Bornain (1e voorzitter), Amand "Man-van-Bosjan" De Meutter, Jos Cannaerts, Jos "Vanès" Van Orshoven, Juul Saliën, Juul "Percelleke" Perrussel, Jozef Verbeeck, Jefke "van Lewiekes" Serneels (broer van Sjë en momenteel een trouwe supporter), Florent en Juul De Meutter, Frans Bellens en Juul Rousseau.

Na enkele maanden vervoegde ook Alfons "Fonjke" Laurens de vereniging.

De eerste kleuren waren GEEL-BLAUW (!), maar weldra veranderde dit in GEEL-ROOD....omdat het blauwe kolleke niet meer te krijgen was.

Fiel "van de gast" De Preter knoopte letterlijk de touwtjes aan mekaar en de eerste doelnetten werden opgehangen. Schoenen werden aangeschaft op de Mechelse voddenmarkt en broekjes werden gemaakt uit regenscherm-stof.

De bal werd aangeschaft dank zij... 750 chocolade-omslagen van Gust "van Winterkes" De Winter.

Op 10 augustus 1941 aanvaardde de K.B.V.B. de aansluitingskaarten en FC BOSCH was vertrokken.

Solleke-Cel Serneels stelde een deel van de door hem gehuurde landbouwgrond (ergens in het huidige industriepark) ter beschikking, maar al gauw ontstonden er moeilijkheden met de eigenaars (familie Rijpens uit Duffel) omdat zij het terrein enkel wensten te verhuren voor landbouwdoeleinden en niet voor de barbaarse voetbalsport...

Daarom verhuisde men in 1942 naar 't Zonderschot (waar nu het kerkhof ligt).

Na Jef Van Loock werd Paul Van De Velde als oefenmeester ingeschakeld. Hij kwam per trein toe op Heist-Station en werd dan achterop de fiets van Jules Cannaerts naar 't Zonderschot gevoerd....de trainer mocht toch niet al te vermoeid toekomen.

Jules Cannaerts werd secretaris, maar aangezien er toen geen cumul van speler-secretaris toegestaan was, nam zijn vader Emiel Cannaerts officieel deze functie waar.

Fien Cannaerts-De Wijn en haar zuster Julie De Wijn zorgden voor de uitrusting (breien, stoppen, wassen, enz...), samen met An van Sjë.

De verhuis naar de huidige installaties aan de Boudewijnlaan (toen nog Gemeentestraat) werd ingezet in 1947; van de familie Brems werd een terrein gehuurd, huurcontract dat heden ten dage nog steeds loopt.

In 1951 bedroeg de inkom 10 fr. en verder is het nog het vermelden waard dat een zekere Maurits Van Hoof zijn intrede deed bij onze club (aansluitingskaart als speler op 9/4/51).

Op 21/9/51 werd een leningovereenkomst aangegaan met brouwerij Campina, om een "barak-buffet" te bouwen; Vik Liekens, Jules Cannaerts en penningmeester Alfons Laurens tekenden het contract, goed voor 20.000 fr., aflossing 1.300 fr./maand.

Het seizoen 51-52 kende als topmatch Bos-Itegem met 405 betalende toeschouwers.

Om nooit te vergeten was de "Bonte Avond" op 14/10/55 in zaal Flora met op de affiche fameuze artiesten zoals La Esterella, Careltje Janssens en Co Flower, en The Woodpeckers.

In 1958 werden de eerste fusie-onderhandelingen gevoerd met de mannen van..... Molenzonen. Alhoewel ver gevorderd, braken de onderhandelingen af op het delicate brouwersprobleem.

Vanaf 1958, en dit tot in 1969, was onze vereniging toonaangevend in de jaarlijkse wedstrijden voor "de jonge voetballer", met nationale en provinciale finaleplaatsen voor Hugo Gijsemans, André Van Den Broeck, Leo Liekens, Marcel Van Woensel, Jozef Borré, Eddy Ceulemans, Paul Serneels en Alex Smets.

16 december 1961 was een grote dag voor FC BOSCH: het nieuwe chalet werd plechtig geopend. Met man en macht was hieraan gewerkt, onder de bekwame leiding van Louis Goossens.

In 1962 doken er weer fusie-geruchten op, ditmaal met buur Heist Sportief. Deze plannen werden door het Bos-bestuur afgewezen op 30/1/62, met 6 neen- tegen 2 ja-stemmen en 2 onthoudingen.

Jos "Flup" De Wijn, één der spelers van de eerste jaren, werd in 1963 uitgebreid gevierd voor zijn 500e wedstrijd in het eerste elftal (hij zou er in totaal 616 spelen !!).

Op 2 mei 1964 deed een nieuwe sympathisant zijn intrede op de Bos: Jeroom Vermeulen. Hij gaf een feestje en dit maakte zoveel indruk dat hij al gauw als voorzitter zou gekozen worden, dit ter vervanging van Alex Boogmans die verhuisd was naar Beerse wegens zijn bevordering tot schooldirecteur.

In juli 1966 vierden wij het 25-jarig bestaan van onze klub; ons verzoek aan de KBVB om de benaming "Koninklijke" te krijgen werd afgewezen (de grens was op dat ogenblik juist verlegd naar 35 jaar).

Tijdens het seizoen 66-67 werd het Jeugdcomité opgericht, onder leiding van Marcel Van Roosbroeck en Leo Cannaerts.

1967 was een zeer belangrijk jaar: het tweede terrein werd klaargestoomd en op 26/4/67 besliste men, na een zeer geanimeerde vergadering, dat de naam " FC BOS " zou vervangen worden door " SV HEIST-OP-DEN-BERG ". Tevens deden wij afstand van onze ROOD-GELE kleuren ten voordele van BLAUW-WIT-GROEN (de gemeentekleuren) met het Heistse wapenschildje.

50 jaar

Voorzitters

Frans Bornain
Louis Wijns (Smet van Sjareltjes)
Leopold Thijs (Pole van Dokes)
Oscar Van Dijck
Alfons "Fonne" Leys
Jozef Verwerft
Florent Van Roosbroeck (Ranne van Fikkeres)
Jozef Verbeeck
Gustaaf Van Houtven
Vic Liekens
Alex Boogmans
Jeroom Vermeulen

Secretarissen

Jan "Wannes" Heremans
Juul Vaes
Sebastiaan Ceulemans
Emiel Cannaerts
Jules Cannaerts
Pol Van Noten
Jan De Keuster
Leo Cannaerts

pintentappers

Fien Cannaerts-De Wijn + Julie De Cat-De Wijn
Polien + Fons Laurens
Irma + Miel Van Den Broeck
Jeanine + Romain Quaeyhaegens
Jeanne + Bruno Verbeeck

JULES SERNEELS

Jules Serneels, alias "de Sjó" (afkomstig van de initialen S J van zijn naam!) is één van de stichters van onze club. In de pioniersjaren nam hij allerlei taken op zich en speelde mee in de eerste ploeg samen met o.a. Jules en Jos Cannaeerts, Vanès, Jef Verbeeck, Mon Coeckelbergs, Fons De Ceuster, Pol en Sjarel panken, broer Jefke Serneels e.a.

Het bijzonderste exploit van de Sjó op voetbalgebied was ongetwijfeld een wedstrijd op Beerzel, waarin hij zo maar eventjes 5 (vijf!) doelpunten maakte. Toch eindigde deze match maar op een nipte 2-3 overwinning voor FC BOSCH: de Sjó was immers begonnen als achterspeler en had tweemaal tegen zijn eigen ploeg gescoord. Vervolgens en ten einde raad had de ploegkapitein hem vooraan geplaatst, waarna Sjó drie goals in de Beerzelkorf deponeerde: uitslag 2-3.

Jules Serneels was gehuwd met Anna De Ceuster, "An van Sjó" voor de Bos-fans. An volgde trouw alle wedstrijden en was de luidruchtigste supporter rond het terrein. Voor haar waren al onze spelers en spelertjes haar "zonekes".

De Sjó zal in onze club bekend blijven om zijn vele straffe verhalen die hij nu nog altijd uit zijn mouw blijft schudden.

Samen met zijn An, die ons helaas veel te vroeg ontvallen is, was hij vele jaren uitbater van het clublokaal in de Bossestraat, waar "Café Sjó" destijds "De 14 Billekes" opvolgde als lokaal van FC BOS.

Sjó werd in 1980 gevierd voor 35 jaar lidmaatschap. KSV HEIST hoopt hem nog vele jaren in goede gezondheid actief te zien: een nieuwe viering dringt zich op!!

RENE WIJNS

In de voetbalmiddens van Heist-op-den-Berg en omstreken was René Wijns, alias "Wenske" een begrip. Deze kleine, vinnige en strijdlustige man was zeer verknocht aan "zijn" ploeg: FC BOS.

Van bij de stichting in 1941 speelde hij bij de scholieren, maar al heel snel (vanaf zijn 16e) hadden ze hem nodig in het eerste elftal. Hij smaakte dan ook het genoeg om te mogen spelen met de grote tenoren uit die tijd zoals o.a. de Bast, Jules "Cannets", de Mikke en de mannen van Lewiekes, wat hij zelf als een grote eer beschouwde.

Hij vertelde ons vroeger dikwijls over deze pionierstijd en over de talrijke smadelijke nederlagen die de ploeg te slikken kreeg, met als hoogste score een 22-0 pandoering op Bouwel.

In 1951 werd René scheidsrechter en raar maar waar, aan de basis van deze beslissing lag een...schandalige arbitrage: René die geen onrecht verdroeg had een scheidsrechter, die FC BOSCH benadeeld had, achternagezeten tot in de naburige hovingen; René kreeg hiervoor een schorsing van 3 jaar en..... werd dan maar zelf arbiter.

Gedurende zijn actieve scheidsrechtersloopbaan was hij toch nog afgevaardigde van één onzer ploegen, want voor Wenske was niets te moeilijk of te zwaar, als het maar voor SV Heist was.

Achter zijn schijnbaar ruwe schors klopte immers een warm en gevoelig hart. Spijtig toch dat dit hart niet meer kan kloppen voor zijn SV HEIST, waaraan hij zo gehecht was.

ANECDOTES UIT HET KLUBLEVEN VAN F.C.BOS

"Moeder Sjó stelt mee de ploeg op"

In de oorlogsjaren gebeurde de samenstelling van de ploeg meestal thuis "bij Lewiekes".

Dit kostte vaak heel wat kopzorgen, waardoor het wel eens erg laat werd vooraleer de "typeploeg" op papier stond.

Vermits men na llu. niet meer op straat mocht, bleef men maar ter plaatse slapen; dat leverde bovendien het voordeel op dat er nog een patatje uit de pan kon meegepikt worden.

Die mannen waren de voorlopers van wat men nu bestempelt als "op afzondering gaan".

Zo was men op een keer bij de samenstelling van de ploeg op zoek naar "ne goeie back"..... Moeder Sjó die het drukke gedoe zoals gewoonlijk van in de keuken volgde, kwam daarop aandragen met een patattenbak....."Kan den deze soms nie diene ?" vroeg het brave mens.

"Het gebluste karwiel"

Ooit werd een verplaatsing naar Itegem aangevat met twee karren. Halverwege liep één van de wielen heet en het begon te fluiten.

"Wacht efkes", zei Smet Van Sjareltje Wijns, "daar weet ik wel wat op".

Hij sprong van de kar, ging even wijdbeens tegen het wiel staan en..... het fluiten was gedaan.

"Mikke De Cat grondig gewassen te Varewinkel"

Het was de laatste zondag van 1945, de Bos moest shotten op Varewinkel (ergens tussen Herselt en Veerle).

De spelers waren zich aan 't omkleden in de "kleedkamer", een kot naast een koeiestal.

Ineens liet Mikke De Cat, die in zijn hemd stond, een ijselijke schreeuw en vloog als een Messerschmitt de hoogte in waarna hij een onzachte landing maakte in het midden van de kleedkamer. Iedereen stond verstómd: geen keeper in het roemrijke bestaan van de Bos had ooit een dergelijke weergaloze parade ten beste gegeven....Maar de Mikke zelf stond er maar beteuterd bij en tastte naar achteren...

Wat was er gebeurd? Terwijl onze doelman gebogen en in zijn slippen aanstalten maakte om zijn voetbalbroekje aan te trekken, likte een kalf, van in de stal daarnaast en door een spleet in de houten muur, daar waar een serieuze mens op geregelde tijdstippen met zacht papier veegt.

Het schijnt dat de Mikke diezelfde tijgersprong tussen zijn doelpalen nooit kunnen herhalen heeft, maar sedertdien inspecteerde hij wel grondig de kleedkamer alvorens zich in zijn blootje te zetten.

"De Sjó "figuur van de dag" op Beerzel"

Een bijzonder exploit op voetbalgebied leverde de Sjó ooit op Beerzel, waar hij niet minder dan 5 doelpunten aantekende, het ene al mooier dan het andere.

De Bos won die match uiteindelijk met 2-3, na met 2-0 achter gestaan te hebben, waarna verdediger Jules Serneels om taktische redenen overgeheveld werd naar de voorlijn.

HISTORISCH OVERZICHT 1968-1991

Na de kampioenstitel in 3de provinciale, die voor "Dréke Broeck" de zesde en voor Willy Proost de eerste betekende, belandde S.V. opnieuw in de 2de provinciale afdeling in het begin der tachtiger jaren.

Het werd een vrij onbekende stap met een zeer jonge ploeg en maar één duim hoog. Tijdens één van de wedstrijden werd Luk De Mey, een veelbelovend linksachter, zwaar gekwetst. Tevens lezen we in een dagboek dat Willy Proost niet alleen vier longen had, maar ook een harde was. Ref Rousse weet er nog steeds over mee te spreken. Het was een interessante plezierige tijd en de ploeg leek op weg om jaren een vooraanstaande rol in de bovengenoemde afdeling te spelen.

Het seizoen 81-82 werd onze topscorer, Alex Smets, getransfereerd naar het grote F.C. Heist-Sportief. Even raakte S.V. uit evenwicht, maar met het veertigjarig bestaan voor de deur herpakte de ploeg zich schitterend. Een aangename wedstrijd van oude gloriën tegen de kampioenen werd een heerlijk feest !

Begin juli 1982 verscheen er een nieuw duo achter den toog, kersvers bestuurslid Romain en zijn Jeanine. Veel dank ging toen uit naar Irma en Miel, de afscheidnemers. Op 16 juli trakteerde Fonske Wouters in het chalet. De reden was heel eenvoudig : zijn vijftigste verjaardag. Een hartelijke dank ging dat jaar ook naar ere-voorzitter notaris Jansen voor een jaarlijkse milde gift en ook René De Groof had een presentje voor de club. Hij stelde een gans stel nieuwe overgordijnen ter beschikking, zodat de cafetaria er weer volledig nieuw uitzag !

Ook de penningmeester was gelukkig in die dagen, omdat het Bal bij Vallende Bladeren weer een daverend succes werd. Als nieuwe trainer trad Karl Heylen naar voren. De vraag die toen algemeen de ronde deed, was of Karl nu stevig mocht roepen of niet. Een walkie-talkie werd hier gezien als ideale oplossing.

En wie herinnert zich nog de prachtige "Elfkroegentocht" in Antwerpen onder leiding van Maurits Van Hoof ? Ondanks de voetbalzorgen rond het eerste elftal zat het feestcomité niet stil. Grootse activiteiten rond "Witteverkiezingen" werden flink georganiseerd. En er werd nog meer gefeest met een etentje voor de helpers van het paastornooi ; een romantisch dansavondje bij kaarslicht en een jubileumuitgave van de fietsrally's der spaarkaskes (Sjé, Gildenhuis, Kés en de Zwaan). In al deze moeilijke sportieve momenten drukte één der trouwste supporters plastisch uit dat hij hartzeer had, maar toch reeds zijn plaatsje reserveerde voor weer een seizoen.

Dat nieuwe seizoen, 83-84, begon voor de club met stamnummer 3242, zeer hoopvol. De totale inzet en kameraadschap werd geprezen en de resultaten volgden één na één. De "Xaf" (Raveschot) stond aan het roer. Het was een periode van keihard boslopen en armoeeningen. Menige nacht werd zingend in de cafetaria beëindigd. Buiten werd een super, met computer bestuurd, scorebord onthuld en de ingenieurs zagen dat het indrukwekkend was. Bij één van de topwedstrijden - tegen Pijpelheide - waren er zowaar 700 toeschouwers. Parkingproblemen waren er nog niet ; de meeste fietsen lagen netjes "geparkeerd" in de nabijgelegen sloot. Het seizoen werd ongelukkig niet zegevierend afgesloten.

Ook het volgende jaar was het gezellig, maar niet succesvol. Stilaan maar zeker werd het de hoogste tijd om de verloren plaats in 2de provinciale terug in te nemen. Juul Cannaerts zocht, en vond, een nieuwe oefenmeester met de roepnaam "Kane". Het begin was vreselijk. Een halve ploeg halve en hele gekwetsten moesten langsheen de zijlijn toekijken. Zelfs op Wechelderzande wonnen de witgroenen zonder hun top-schutter Leon Vercammen. Deze laatste had op zijn reisweg 2 lekke ban-

den gereden en dat had heel wat reparatietijd gekost. Het jaar werd verder positief volgemaakt.

Met eenzelfde werkijsver zou 86-87 aanvatten. Het zou een periode worden van doelgericht werken en sfeervol nakaarten in de cafetaria. Van alle zijden werd "de ambiance" rond het eerste elftal vermeerderd. Darts en nagelkloppen, pietjesbakken en biljarten stonden regelmatig op het programma. De resultaten waren navenant. Toch sloop er nog een adder onder het gras. Tot 5 wedstrijden van het einde moesten nog alle wedstrijden gewonnen worden. Hevige pronostieken werden uitgeschreven, want 10/10 halen tegen de topploegen van de reeks was geen sinecure. Om de spelers ook lichamelijk nog beter voor te bereiden, kwam Jan De Keuster met het wondermiddel "Koninginnebrij" aandraven. Dit werd mee de sleutel tot het succes ; de successtory was een feit ; de promotie ook.

De voorbije jaren werd er dan verder gezocht naar versterking, om het elftal nog meer impulsen te geven.

Een reis naar Spanje werd spijtig genoeg gemist.

Ondertussen kwamen Jeanne en Bruno als nieuwe uitbaters in de cafetaria.

En vorig jaar moest de nieuwe plastron van Wim sterk ingekort worden, volgens de regels van de nieuwe mode.

Menig pintje werd achterovergegoten.

Met deze laatste wapenfeiten werden de tachtiger jaren afgesloten.

J.P.

DE TWEEDE GENERATIE.

Enkele weken na de viering van het 40-jarig bestaan van onze club hield onze secretaris volgende toespraak om enkele verdienstelijke leden in de bloemetjes te zetten.

Zoals u bij lezing zult merken uit de tekst komt de hoofding van deze bladzijde uit zijn redevoering.

26 juni 1980

Wij hebben dit jaar reeds verschillende keren gesproken over het vieren van enkele mensen die reeds jaren dienst hebben in onze clubwerking. Om diverse redenen hebben wij deze viering steeds moeten uitstellen. Met enkele jonge bestuursleden hebben wij dan maar beslist -al hadden wij daar misschien de bevoegdheid niet toe- om van deze algemene vergadering gebruik te maken om een kleine huldinging te organiseren.

Wel beste vrienden, vandaag wensen wij een tweede generatie bestuursleden in de bloemen te zetten, een generatie die is toegetreden tot het bestuur in de -voor onze club- zo bloeiende jaren van 1960 tot 1970.

De eerste generatie kent u. Zij maakten reeds enkele malen het voorwerp uit van allerhande huldingingen : Juul Cannaerts, Juul Serneels en Fons Laurens, mannen van het eerste uur (voor de oningewijden kunnen wij zeggen dat dit 1941 was), en verder René Wyns, Alfons Wouters en Louis Wijns. Allen ontvingen zij voor enkele jaren het teken van clubleider KBVB. Zij zullen het ons zeker niet kwalijk nemen dat wij vandaag de eer laten aan een nieuwe generatie bestuursleden.

Het gaat hier om bestuursleden dewelke tussen de 10 en de 20 jaren als bestuurslid werken in onze club. Ergens moesten wij een grens trekken, en daarom hebben wij als basis genomen de datum waarop de blauwe aansluitingskaart bestuurslid is getekend. Aldus hebben wij hier in ons midden nog enkele mensen die reeds meer dan tien jaar in de clubwerking staan, zonder echter officieel de bestuursfunctie te hebben gehad in het begin. Zij waren actief in supportersclub of jeugdcomité. Bij een volgende gelegenheid zullen zij er zeker bij zijn. Wij denken o.a. aan Jos Op de Beeck, Maurice Van Egdome, Florent Gorris, François Van Dyck en mezelf.

Tien tot twintig jaren werken voor eenzelfde club ... in vergelijking met een speler is het misschien een hele tijd, voor een bestuurslid is het maar normaal, niet opvallend. Toch weten wij allen dat bestuurslid zijn meer inhoud heeft dan alleen enkele vergaderingen bijwonen en daar mee inspraak hebben in het clubleven. Bestuurslid zijn is ook de club naar buiten toe op een waardige wijze vertegenwoordigen en waar nodig ook verdedigen. Bestuurslid zijn is vooral handen en/of hersens gestadig inzetten voor de geliefde club ... en dat dat allemaal "gratis" moet gebeuren hoeft eigenlijk niet meer gezegd ; het wordt als normaal beschouwd, en vanwege de bestuursleden wordt daar ook niet naar gevraagd.

De mensen die wij gaan huldingen hebben zich allen op een dergelijke manier verdienstelijk gemaakt, de éne al wat meer dan de andere. Misschien is het vandaag ook het geschikte ogenblik om na te gaan of er vanwege S.V. Heist nog meer kan gevraagd worden van ons.

Wij gaan nu over tot het oproepen van 9 jubilarissen. Onze genodigden van het Provinciaal Comité zullen ons assisteren bij de overhandiging van een kleine herdenkingstrofee, en een kleine attentie voor de echtgenote.

1. ALFONS DE MEY. Fons ondertekende zijn aansluitingskaart van speler en bestuurslid in september 1967. Bij de omvorming van de bestuurswerking werd hij lid van het dagelijks bestuur, hulppeningmeester en verantwoordelijke voor de sectie Terreinen, Gebouwen en Materieel.

2. LEO DE PRETER. Bestuurslid en speler sinds januari 1965, dus 15 jaar. Van Leo kan gezegd worden dat hij onze eerste kampioenenploeg mee begeleidde als lid van de selectie.

3. JULIEN GIJSEMANS. Speler sinds 1956 en sinds februari 1967 bestuurslid. In de notulen van de algemene vergadering van 1963 lazen wij de tijdelijke overgang van speler J.G. naar Molenzonen ... vermoedelijk gaat het hier om een naamgenoot, want de Jijne wegdenken op de Bos, dat is niet mogelijk. Toch kunnen wij hier bevestigen dat de sporen die Julien bij ons verdiende, veel hoger waren gekwoteerd als bestuurslid dan als speler !

4. GASTON VAN DYCK. Sloot aan als speler in 1952 en mocht, na een schriftelijke toelating van zijn vrouw Leentje, in 1968 toetreden tot het bestuur. S.V. Heist hoopt in alle stilte dat er aan de IJsbanenbouw stilaan een verzadigingspunt optreedt, zodat Gaston alle energie terug naar de Boudewijnlaan kan verhuizen.

5. JOS VAN DYCK. Sloot aan als speler in 1951, samen met Maurice Van Hoof, en dat is dan behalve Juul Cannaerts, René Wyns, Juul Serneels en Fons Laurens de oudste aansluitingskaart in ons bezit. Sinds 1964 behoort hij tot het bestuur.

6. JOS VAN ROOSBROECK. 15 jaar speler en bestuurslid, want Jos komt nog steeds uit bij de veteranen. Van Jos kan gezegd worden dat hij niet alleen vóór de toog, maar vooral erachter zijn lauweren verdient.

7. MAURICE VOLKAERTS. Sinds 1967 bestuurslid. Naast elftalafgevaardigde en terreinverzorger, heeft Maurice er nu ook nog het delicate transfer- en selectiewerk bijgenomen.

Wij hadden gezegd dat wij er negen gingen huldigen. Er blijven er dus nog twee, Maurice Van Hoof en Jerome Vermeulen. Maar vooraleer aan deze "prijsuitreiking" te beginnen, is het misschien gepast, bij wijze van intermezzo, enkele herinneringen op te halen uit dat rijke clubleven van S.V. Heist, en meer bepaald de periode 1960 tot 1970, de periode waarin onze gevierden hun eerste stappen zetten in ons clubbestuur.

Voor velen van ons zijn deze jaren de mooiste die S.V. Heist gekend heeft. De gestadige groei van onze vriendenkring, een zeer goede band tussen spelers en bestuur, een eerste begin van georganiseerde jeugdwerking, en dit alles mondde dan uit in de zo begeerde eerste kampioenstitel in derde provinciale, in april 1970.

Het was niet gemakkelijk de nodige gegevens te verzamelen over deze periode, maar aan de hand van jaarverslagen van het secretariaat, en van clubbladen, konden wij toch enkele gedenkwaardigheden heropvissen.

Op 17.12.59 werden vier nieuwe leden opgenomen in het bestuur. Het waren allen spelers, en voor het toenmalige F.C. Bos was dit iets nieuw. Het jaarverslag vermeldt Wouters Jos, Verhaegen Jos, Viskens Flor en ... Maurits Van Hoof (hij werd aangesteld om het kasboek bij te houden). Van Maurits kan gezegd worden dat hij zeer actief begon, want van de 28 vergaderingen die er dat seizoen nog restten, woonde hij er 25 bij.

In 1959 waren er ver doorgedreven onderhandelingen om te komen tot een fusie met Molenzonen, maar dit plan stootte op grote "brouwersproblemen".

In het seizoen 1960-61 werd Jef Verwerft 1° ondervoorzitter en Maurits Van Hoof 2° ondervoorzitter.

Het seizoen 1961-62 openden wij ons châlet, een primeur voor de voetbalsport in onze streek.

In 1963-64 werd René Patteet ondervoorzitter en M.V.H. feestleider in opvolging van Bast Ceulemans.

Toch werd er die jaren duchtig gefeest. Wij denken aan de diverse bals in ons châlet en in zaal Nova, met I Trovati, en de eindejaarsvieringen met Lange Gust.

In het seizoen 1964-65 kreeg het bestuur versterking met de komst van Leo De Preter, Louis Van Noten en Jos Van Roosbroeck. De bevordering van onze

voorzitter Alex Boogmans tot schooldirecteur in Beerse stelde ons voor grote problemen inzake zijn vervanging. Met de komst van Jerome Vermeulen, die Alex opvolgde, was de leiding van onze club weer in goede handen. En dat wij het al 15 jaar met onze voorzitter doen zonder problemen, bewijst wat wij aan hem hebben !

In juli 1966 vierden wij het 25-jarig bestaan van onze club. Ons verzoek aan de KBVB om de benaming "Koninklijke" te krijgen werd afgewezen (grens op dat ogenblik verlegd naar 35 jaar).

Het seizoen 1966-67 kende de oprichting van een Jeugdcomité onder leiding van Marcel Van Roosbroeck en Leo Cannaeerts. Aan de selectie stonden voorzitter Vermeulen, Fons Dresen, Julien Gijsemans en Leo De Preter.

Op 24.04.67 beslisten wij de naam "F.C. Bos" te vervangen door "Sportvereniging Heist-op-den-Berg", en ook deden wij afstand van onze "rood-gele" kleuren ten voordele van "wit-blauw-groen", met het Heists wapenschildje.

8. MAURITS VAN HOOFF. En zo komen we dan tot onze ondervoorzitter, aangesloten bij S.V. Heist sinds 1951 (op 17-jarige leeftijd, een late roeping dus). Maurits deed al vlug zijn debuut in de eerste ploeg en stond bekend als "de rappe man langs het lijntje". Toen dat "rappe" er stilaan begon uit te gaan, zag M. zijn roeping als bestuurslid, en noch hij, noch S.V. Heist, zullen spijt hebben over deze 20 jaar bestuurslid en 10 jaar ondervoorzitter.

Over zijn verdiensten moeten wij niet veel zeggen (iedereen weet welke waarde hij betekent voor onze club), maar over zijn zwakheden toch wel iets. Op de maandelijkse bestuursvergadering plaatsen wij het hoofdstuk "Feestcomité" steeds naar één van de laatste punten, en dat heeft soms wel zijn reden van bestaan !

Natuurlijk is het hier onze plicht om ook Anneke in deze hulde te betrekken. Toen zij M. huwde wist zij dat het huwelijksnest zich niet te ver van de Boudewijnlaan mocht bevinden, en daarin zijn zij goed gelukt.

Maurits en Anneke, onze hartelijke dank voor wat u voor S.V. Heist gepresteerd hebt in die 29 jaren, en voor wat u nog voor ons zult doen in de toekomst.

9. JEROME VERMEULEN. En zo komen we dan tot de laatste van de te huldigen vrienden, onze voorzitter Jerome.

Ik zei het daarstraks reeds, het moest een speciale voorzitter zijn, die Alex Boogmans met brio kon opvolgen, en dit zonder enige stage als bestuurslid. Het was dan misschien wel dankzij dat fameuze etentje, waarop geen spelers, maar waarschijnlijk heel veel bestuursleden aanwezig waren, dat de voorzittershamer bemachtigd werd, maar toch zal iedereen kunnen getuigen van het gemak waarmee hij, toch een beetje analfabeet in de voetbalwereld, zich bij ons wist aan te passen.

Wij kennen Jerome als de man die aan de rem kan trekken als iedereen aan 't galopperen is, als de man die tussen twee vergaderingen in eens iemand kan bezoeken of ontvangen, teneinde één of ander geschil op te lossen, en natuurlijk kennen wij Jerome als de man die niet verlegen zit om spelers of bestuursleden eens aan de tafel uit te nodigen.

Ook hier een speciaal dankwoord aan Marieke, voor de steun die ze aan Jerome en onze club geeft.

Wij hopen u beiden nog zeer lang in ons midden te hebben en danken u nogmaals met deze geschenken.

Dank voor uw aandacht.

JULES CANNAERTS

Aan FC BOSCH denken betekent automatisch wijlen Jules Cannaerts in herinnering brengen.

Als 21-jarige stond Jules immers mee aan de wieg van de club: hij was niet alleen medestichter maar ook speler, bestuurslid en ...secretaris. Dit laatste aanvankelijk alleen in de praktijk, want volgens de toenmalige bondsreglementen mocht men niet tegelijkertijd speler én secretaris zijn. Daarom werd de functie officieel uitgeoefend door zijn vader Emiel.

Jules bleef na zijn spelersloopbaan titelvoerend secretaris tot in 1973. Deze belangrijke functie wordt sedert Mei 1975 uitgeoefend door zijn zoon Leo.

Jules was werkelijk een "all-round-man" die van nabij betrokken was bij elk belangrijk initiatief op SV HEIST. Zo fungeerde hij verschillende jaren als afgevaardigde van de eerste ploeg, als voorzitter van het voetbalcomité, als vertegenwoordiger bij de VACL...enz.

Hij ontving in 1973 een bondsereteken voor 25 jaar bestuurslid, maar hij verdiende in feite veel meer onderscheidingen.

Veel te vroeg hebben Jules en zijn trouwe echtgenote Irma ons verlaten..... De leegte die hij heeft achtergelaten is nog bijlange niet gevuld, maar het mooie borstbeeld in het chalet bewijst dat SV Heist Jules Cannaerts niet zal vergeten.

JEROOM VERMEULEN

Alhoewel zijn schoonbroer, Marcel Van Roosbroeck, reeds lang bij FC Bos voetbalde, was Jeroom Vermeulen in het begin van de zestiger jaren een vurig Lierse-supporter.

Na zijn uitstapjes naar Lier kwam hij wel regelmatig ons chalet binnengedrukt om een paar Pale-Alekes te drinken en om de spelers te trakteren als ze gewonnen hadden. Alzo groeide er een vriendschapsband tussen Jeroom en Marieke (zijn vrouw) enerzijds en de bestuursleden van de Bos anderzijds.

Toen Jeroom in 1964 een fel gewaardeerd etentje aanbood aan de spelers van het eerste elftal, waren er kwatongen die beweerden dat dit een eerste poging was om aan de macht te komen. Vanzelfsprekend was dit volledig uit de lucht gegrepen.

Toen voorzitter Alex Boogmans in 1965 moest verhuizen wegens beroepsredenen, bleek echter alras dat Jeroom Vermeulen de gedroomde opvolger was: alhoewel hij pas in mei 1966 officieel werd verkozen, aanzag iedereen hem reeds vanaf september 1965 als voorzitter. Dit is dan ook de reden dat het 25-jaar-voorzitterschap van Jeroom eigenlijk voortijdig gevierd werd (enig in de annalen van SV, want alle andere vieringen waren naar goede Heistse gewoonte te laat).

Maar nu, zegge en schrijve mei 1991, is onze Jeroom officieel en zonder enige discussie wel degelijk 25 jaar voorzitter. Werkelijk een prachtige prestatie; hij is immers langer voorzitter dan al zijn voorgangers samen: een bewijs te meer dat hij wel degelijk de gedroomde opvolger van Alex Boogmans was en is!

Nog vele jaren Jeroom !!

SEBASTIAAN CEULEMANS

Voor diegenen die iets met FC BOS/SV HEIST te maken hebben, is "de Bast" zeker geen onbekende. Reeds van in de beginperiode was hij zeer actief in de club, niet alleen als speler maar ook als organisator van talrijke feestelijkheden. Zo was hij nauw betrokken bij de opvoering van de operette "De Boemelbaron" in 1942 en van de toneelstukken "Ik eis de doodstraf" en "De schat van Congo" en "Lieveke van Hemel" in de jaren '46 en '47.

In deze periode was Sebastiaan Ceulemans tevens clubsecretaris.

Maar het bleef niet bij deze functie: de volgende jaren was hij vooral actief bij de jeugdopleiding; hij had dan ook een groot aandeel in de vooruitgang van een uitzonderlijke generatie met André Van Den Broeck als uitschieter.

Sebast werd in 1957, en als eerste in de rij, uitgeroepen tot "lid van verdienste van FC BOS".

In het seizoen 61-62 werd hij trainer van onze club, met Richard Van Noten als hulptrainer.

Aangezien zijn beroep als bankdirecteur hem genoodzaakte te verhuizen naar het Antwerpse, was hij een tijdlang minder actief in de club. Ondertussen begon hij een nieuwe loopbaan als scheidsrechter, een aanloop om zich verdienstelijk te maken in allerlei voetbalcomité's zoals het Provinciaal Comité van de KBVB Antwerpen, de Studiecommissie van de KBVB en de VACLA.

Het overlijden van zijn echtgenote zette een domper op de uitgebreide reeks activiteiten op voetbalgebied, waaraan hij zijn medewerking verleende, maar de liefde voor zijn club en de trouwe vriendschap met wijlen Jules Cannarts brachten hem terug naar "zijn" SV Heist.

Hij was trouwens reeds voorzitter van het jubileumcomité "SV HEIST 35", en ook nu is hij zeker van de partij, zij het dan meer achter de schermen, om zijn ondervinding als feestleider ten dienste te stellen van zijn geliefde vereniging.

ALFONS WOUTERS

Deze sympathieke verschijning is niet weg te denken uit het clubleven van SV HEIST. Wonende in de Bossestraat, op een boogscheut van de plein, was en is hij de geschikte man om steeds een oogje in het zeil te houden op alles en nog wat als het maar met de club te maken heeft.

"Fonske" is reeds 35 jaar bestuurslid en werd gevierd voor 25-jaar-dienst in 1980 (ook hier dringt een nieuwe viering zich op!).

Zijn getrouwheid aan de club is zo vanzelfsprekend dat het incident dat zich voordeed in 1957 nog steeds in de annalen vermeld wordt als een uniek feit. We wensen het hier dan ook letterlijk volgens het verslagboek aan te halen:

"...Gezien Alfons Wouters bij misverstand niet werd opgeladen aan de Oude Ketel voor de verplaatsing naar SV Mechelen, geeft hij zijn ontslag."

Maar 3 weken later reeds werd op de bestuursvergadering genotuleerd:

"Het geschil tussen Alfons Wouters en het bestuur wordt in der minne geregeld"

Aldus hervatte de Fons zijn taak van materiaalmeester en bracht de voetbal-schoenen en de ballen zelf terug prima in orde.

Fonske was ook verschillende jaren afgevaardigde van een jeugd ploeg en zelfs van de vrouwenploeg, want hou het maar eens in 't oog, wanneer er vrouwelijk schoon aanwezig is langs onze terreinen of in het chalet....dan is "Fonzie" gewoonlijk niet ver uit de buurt.

Nog vele jaren, daar op je vertrouwde stekje aan den toeg van SV.

50 jaar sportieve prestaties

1) 1941-1969 : het vagevuur van 3^e provinciale

De grafiek op de vorige bladzijde toont ons dat FC BOS/SV HEIST er aanvankelijk maar niet in slaagde om uit 3^e provinciale weg te geraken.

Ondanks verwoede pogingen (derde plaatsen in '55 en '56 en tweede plaatsen in '63 en '65) moesten wij met lede ogen aanzien hoe onze geburen van Booischot, Putte, Molenzonen, Itegem, Hulshout, Beerzel en Schriek al eens een titeltje meegraaiden, terwijl wij zelf ferm op onze honger bleven.

Uit deze periode citeren wij U toch een aantal markante figuren en sportprestaties:

- 41-42 : de eerste bal werd tijdens een test stukgetrapt door het duo Sjë-Vanes
- 42-43 : Emiel Van Roosendael, een talentvolle doelverdediger, verscheen regelmatig bij de Bos onder de lat hoewel hij aangesloten was bij Belgica Edegem (voor wat voedsel was er onder de oorlog heel wat mogelijk); er werd echter klacht ingediend en de Bos verspeelde alzo 12 punten
- 45-46 : Jos (Flup) De Wijn debuteerde in het 1e elftal in de wedstrijd FC Bos - Putte (1-2) in een ploeg met o.a. Emiel De Cat, Jules Canaerts, Sebastiaan Ceulemans, Mon en René Coeckelbergs, Jos Van Orshoven, Florent Liekens, Alfons De Ceuster, René Wijns en Jos Van Houtven.
- 54-55 : debuut van de scholieren Richard Van Noten en Frans Maris in het 1e elftal in de match FC Bos-Achter Olen (3-0)
- 55-56 : 8e speeldag: FC BOS verliest voor het eerst, en wel met 5-2 bij Herselt, waar bij de rust al een forfait-score op het bord stond.
krantencommentaar bij deze wedstrijd: "zware eerste nederlaag van BOS op HERSELT waar Achiël MENS een puike hattrick lukte,maar met een NUCHTERE doelman DE CAT had BOS wel minstens een gelijkspel kunnen afdwingen!" (??)
- 55-56 : voorlaatste speeldag: FC BOS - HERSELT 7-1 = 300^e wedstrijd van Jos De Wijn in het eerste elftal.
- 55-56 : Eindstand:
1. Netezonen	30	22	4	4	86-26	48
2. Westmeerbeek	30	20	5	5	94-39	45
3. FC BOS	30	18	6	6	94-44	42
- topschutter: Ivo PAUWELS met 35 doelpunten
- 59-60 : FC BOS - OOSTERZONEN 3-1 : Flor VISKENS scoort na 1 min.3" en dit levert de Bos een premie op van 1100 fr uitgelooft door "Bieren De Koninck, Water Chaudfontaine, LIMCA dranken en Dagblad Het Volk".
- 59-60 : Hugo Gijsemans maakt zijn opwachting in de eerste ploeg
- 60-61 : Emiel Van Roosendael verschijnt op 37-jarige leeftijd terug in het eerste elftal van de Bos, maar komt op 22-7-61 om het leven tijdens een heldhaftige reddingspoging aan de Nederlandse kust.
- 61-62 : PULDERBOS - FC BOS 3-3 : bij deze wedstrijd schreef Flup De Wijn in zijn dagboek als bijzondere aantekening: "Het bier van Flup Geens werkte niet." (??)

- 62-63 : 23/12/62 RAPID-FC BOS 2-5 : Richard Van Noten scoort zijn 20e doelpunt(en het seizoen is nog niet half) terwijl André Van Den Broeck zijn debuut maakt in het eerste elftal
 7/4/63 : FC BOS-KATELIJNE 1-1 = 500^e match van Jos De Wijn de scholieren spelen met vlag en wimpel kampioen met volgend uitzonderlijk getalenteerd elftal: Wally Wijns, Emiel De Vries, Robert Goossens, Frans De Vries, André Van Den Broeck, Hubert De Peutter, Louis Thielemans, Leo Liekens, Jos Nauwelaerts, Bob Uytterhoeven en Flor Van Den Eynde
- 63-64 : André Van Den Broeck wordt getransfereerd naar RSC ANDERLECHT terwijl Leo Liekens en Jos Nauwelaerts hun geluk gaan beproeven bij FC MALINOIS
 9/9/63 : OOSTERZONEN-FC BOS 3-9 : debuut van Sylveer Goris in de eerste ploeg (kon niet eerder opgesteld worden aangezien hij geen 16 jaar oud was)
 22/9/63: HERSELT-FC BOS 6-3 : debuut van Emiel De Vries
- 64-65 : FC BOS - SCHRIEK 4-0 : 300^e wedstrijd van Jos Wouters
- 68-69 : Flor MORHAEYE, aangekocht van Looi Sport, ex-speler van STVV, wordt topschutter met 32 doelpunten en via een geslaagde campagne in de Beker van Antwerpen verwerft SV HEIST het recht op deelname aan de Beker van België 69-70

2) 1969-1970 : de spectaculaire bekeractie en de eerste kampioenstitel

3/8/69 : SV HEIST - KASTERLEE 2-2 strafschoppen: 2-2;4-2

Schitterend debuut van SV HEIST in de eerste ronde van de beker van België: volgend elftal toonde zich speltechnisch de evenknie van de gereputeerde bezoekers: De Cat; Lintermans, Saenen, Spruyt, De Vries; Gennez (Van Den Broeck), Van der Smissen; Liekens (Dens), Morhaye, Schellemans, Goris.

doelpunten: 20' Cauwenberghs 0-1; 30' Van der Smissen 1-1
 35' Liekens 2-1 ; 44' Cauwenberghs 2-2

zaterdag 9/8/69 : SV HEIST - FC HEIST SPORTIEF 3-1

"En we hebben toch verdiend gewonnen nietwaar!" dat was de meest gehoorde uitlating van de SV-supporters na deze fantastische match waarin de grote buur netjes afgedroogd werd.

de ploegen: SV HEIST: De Cat; Dens, Saenen, Spruyt, Lintermans; Van der Smissen, Van Den Broeck; Goris, Schellemans, Morhaye, Liekens

FC HEIST: Wijns; Verschueren, De Winter, Goyvaerts, De Coster; Wellens, Dockx, Goris; Volders, Saluyts, Van Thielen

doelpunten: 8' Goris 1-0; 19' Dockx 1-1; 77' Saenen (pen.) 2-1; 87' Schellemans 3-1

kommentaar van "Het Nieuwsblad Sportwereld" bij deze wedstrijd:

" Derde provinciale SV Heist heeft vierde nationale Heist Sp. in een derby in de tweede ronde van de Beker van België van de lijst gevaagd. Het was een verdiende zege. SV bleef doerpend gevaarlijk, liep wel vaak onstuimig in de buitenspelval, doch liet zich nooit beïnvloeden door de faam van de tegenpartij waar de afwezigheid van topschutter Belmans zich liet gevoelen."

17/8/69 : SV HEIST - Sporting ALKEN 4-1

doelpunten: 9' Diepenrijckx 0-1 ; 16' en 44' Morhaye 2-1
53' en 65' Saenen 4-1 (telkens op strafschop)

bij SV was spelmaker Van der Smissen onbeschikbaar; hij werd vervangen door Pierre-Paul Gennez.

"Wij kregen het van geen vreemden", zuchtte de Truiense jeugdtrainer Jef Cleeren, die zich ook het lot van Sporting Alken aantrekt. "Flor Morhaye, die voor SV Heist twee formidabele goals binnen knalde, woont immers nog altijd op het Truiense gehucht Biest. Het is een rasechte Truienaar en zestal jaar geleden maakte hij deel uit van één der uitzonderlijkste jeugdlichtingen die men op Staaien ooit had. Odilon Polleunis en Pierre-Paul Gennez maakten eveneens deel uit van dat fameuze juniorselftal, en nu maakt Gennez samen met Morhaye het mooie weer bij SV Heist.....Heist-op-den-Berg, waar halen ze het uit!!"

24/8/69 : SV HEIST - AEC BERGEN 0-6

Het moedige SV Heist had geen verhaal tegen derdeklasser Bergen. De trefzekerheid van topschutter Jef Van Gool (4 doelpunten) ontnam de thuisploeg vroegtijdig alle illusies.

Kompetitie 69-70 : Eindelijk kampioen! en nog wel met 53 punten uit 30 wedstr. en een doelpuntensaldo van 78-19! Zelden had men op de Bos zulke feesten meegemaakt.

Volgende spelerskern maakte dit alles mogelijk:

Henri (Sie) SAENEN (speler-trainer), François (Wakke) De Cat, Marcel DENS (afk. van Rac. Mechelen), Guido LINTERMANS, Hugo GIJSEMANS, Jos SCHELLEMANS (afk. van FC Putte), Frans De Vries, Florent MORHAYE (afk. van Looi Sport en STVV), Sylveer GORIS, Leon SPRUYT, André VAN DEN BROECK, Richard VAN NOTEN, Louis THIELEMANS, Carl VAN LEEMPUTTE, Hubert DE PEUTTER, Pierre-Pol GENNEZ (afk. van Borgloon), Jos LIEKENS (afk. van Houtvenne) Jacques (Jackie) VAN DER SMISSEN (afk. van Lyra).

uitslagen en eindstand van de competitie 69-70:

Houtvenne-SV	1-1	SV-Alberta	2-0	1. SV HEIST	25	2	3	78-19	53
SV-Netezonen	6-1	Herselt-SV	1-1	2. Herselt	21	5	4	51-22	46
Wiekevorst-SV	0-3	SV-Veerle	3-1	3. Zammel	17	5	8	63-39	42
SV-Herselt	1-0	Westmeerbeek-SV	1-3	4. Oosterzonen	16	10	4	64-44	36
Veerle-SV	1-3	SV-Noordstar	4-0	5. Booischot	14	8	8	54-33	36
SV-Westmeerbeek	4-0	SV-Blauberg	4-1	6. Zoerle	14	12	4	59-44	32
Noordstar-SV	1-4	SV-St.Vorst	3-0	7. Westmeerbeek	13	11	6	54-55	32
SV-Oosterzonen	3-0	Zammel-SV	0-2	8. Alberta	11	9	10	52-50	32
Blauberg-SV	0-4	SV-Wiekevorst	6-0	9. Netezonen	12	13	5	52-55	29
St.Vorst-SV	1-3	Netezonen-SV	0-4	10. Houtvenne	11	13	6	53-46	28
SV-Zammel	3-1	SV-Zoerle	3-2	11. HO Hulshout	9	13	8	30-44	26
Zoerle-SV	2-0	Alberta-SV	0-1	12. Blauberg	6	16	8	39-66	20
HO Hulshout-SV	0-1	SV-HO Hulshout	1-0	13. Noordstar	8	19	3	37-55	19
SV-Booischot	1-0	Booischot-SV	3-1	14. Veerle	7	18	5	36-66	19
SV-Houtvenne	1-0	Oosterzonen-SV	2-2	15. St.Vorst	5	19	6	28-66	16
				16. Wiekevorst	5	21	4	38-84	14

SV pakte de titel op Alberta op de 27e speeldag: één week later werd thuis verder gevierd t.g.v. de komst van HO Hulshout: iets verderop vierde het Laar het eeuwfeest van boer Lavrijs.

3) periode '70-'78 : opkomst en ondergang van SV HEIST in 2e provinciale

de aanvankelijke puike resultaten (twee vierde plaatsen en een vijfde) worden gevolgd door een zwakke periode: degradatie in 75-76 en twee rot-slechte seizoenen in 3e provinciale (11e en 10e plaats)

belangrijkste figuren en gebeurtenissen uit deze periode:

70-71 : de terugkeer van de oude bekenden: Karl Heylen (van Lyra), Emiel De Vries (van Putte), Leo Liekens (van Dessel Sp.), de jongeren Marcel Van Woensel, Francis Thijs en Jozef Borré (van Rac. Mechelen)

voornaamste nieuwkomers: André Van Es (Rac. Mechelen), Maurice Cannaerts (Lierse) en Roger Van De Vonder (Heidester)

na dit seizoen kan trainer Sie SAENEN er zich met fierheid op beroepen dat hij als speler alle reeksen van de Belgische voetbalbond doorlopen heeft: van 1e nationale t/m bevordering met FC Diest, 1e provinciale met FC Diest en Bocholt; 2^e en 3^e provinciale met SV Heist: slechts enkele spelers zullen hem dit kunnen nadoen !!!

71-72 : onze geliefde Limburgers Morhaye en Gennez hebben ons verlaten; de voornaamste nieuwkomers zijn Jef VAN CAMP (van FC Diest), die onmiddellijk topschutter wordt met 23 goals, en Walter YSKOUT (via Heist Sp. , Lierse en Westerlo bij SV Heist)

72-73 : een heuse Portugees (de 22-jarige Araujo Luiz, van Leca Palmera PORTO) vervoegt kortstondig onze rangen, maar wordt niet in het eerste elftal ingezet; Staf Van De Moer van Hulshout daarentegen wel.

Met "ALMO-POORTEN" doet de shirtreclame haar intrede.

73-74 : voornaamste transfers: Jan PAUWELS (van KV Mechelen), Attila TAKACS (van Beerschot), Johnny GOYVAERTS (Heist Sp.), Jean-Paul Batens (Heist) Paul VERBEELEN (Van Keer-Liefhebbersverbond)

74-75 : speler-trainer Werner DEPREEZ (ex Antwerp) geeft er al snel de brui aan en wordt opgevolgd door Jos Meulders

de Schelleman (naar Grasheide) en Sylveer Goris (Lyra) hebben ons verlaten

belangrijkste aanwinst: Maurice BOGAERTS (ex Lierse)

de eigen-jeugdspelers Marc VERLINDEN, Luc MEEUS, Maurice WIJNS en Marcel VANDENBROECK debuteren in het eerste elftal

de scholieren spelen kampioen met volgende kern: Frans Van Hove, Dirk Dockx, Alex Van Herck, Paul Van Hove, Dirk Van Roosbroeck, Jan De Cat, Koen Mols, Ronny Ooms, Eddy van Dijck, Luc De Mey, René Verbeeck, Marc Bogaerts, Patrick Van Den Bosch, Eric De Weerd, Herman Michiels, Michel Ceulemans en Paul Laurens.

75-76 : het 1e internationale paastornooi voor kadetten wordt georganiseerd.

de eigen jeugd dient zich aan o.l.v. Alex SMETS, Frans VAN HOVE, Eric DE WEERDT, Leo VAN DEN BOSCH en Ronny MERGAERTS

ook Jef DE VRIES (huidig lokaalhouder café Sjé) maakt zijn opwachting in onze eerste ploeg, maar ook hij kan de degradatie niet vermijden.

76-77 : debuut van Dirk VAN ROOSBROECK en Luc DE MEY

77-78 : trainer Vanderwaeren brengt een ganse kolonie nieuwe spelers mee; sommige supporters beweren smalend dat de NMBS een speciale trein inlegt om al deze Antwerpenaars naar de trainingen te brengen...

4) 1978-1979 : kampioen met succestrainer Richard VAN NOTEN !

de spelerskern

Michel CLAES (van SV Schriek)
 Willy PROOST (Westmeerbeek)
 Jules VANDENBROECK (Itegem)
 Jan VAN ROMPAEY (Ramsel)
 Eric DE WEERDT
 Jan PAUWELS
 Alex SMETS
 Patrick HERMANS
 Frans VAN HOVE
 Dirk VAN ROOSBROECK
 André VAN DEN BROECK
 Paul MARIS
 Maurice BOGAERTS
 Alfons ARNOUITS
 Marc GOOSSENS
 Marc BOGAERTS
 Marcel VAN DEN BROECK
 Luc DE MEY
 Marcel VAN HOOF

de spelerskern van de juniors die dat seizoen eveneens kampioen speelden (evenals de reserven A én B!!):

Luc DE MEY , Patrick Goyskens
 Carl SEYKENS , Marc BOGAERTS
 Eric DE WEERDT , Ronny OOMS
 Jozef BASTAENS , Bart VAN DYCK
 Peter GEERTS , Jan DE CAT
 Rudy GEENS , Koen MOLS
 Herman MICHIELS , Staf GORIS
 STROOBANTS (?) , Eddy DE LANDTSHEER

opm.: zoals blijkt uit deze naamlijsten pendelden nogal wat juniors van hun eigen ploeg naar het eerste elftal en omgekeerd

de uitslagen en de doelpuntenmakers :

SV-Bouwel 3-1	SV-Zoerle 2-0	Grasheide-SV 0-1
SV-Oosterzonen 2-0	Broechem-SV 0-4	SV-Oelegem 4-0
Hooikt-SV 0-1	SV-Heikant 0-1	SV-Westmeerbeek 9-1
Tongerlo-SV 2-2	Oelegem-SV 0-1	SV-Broechem 1-1
SV-Blauberg 2-0	FC Kessel-SV 0-0	Heikant-SV 0-4
SV-Molenzonen 4-0	SV-Tongerlo 2-0	Bouwel-SV 3-1
Pulderbos-SV 1-0	SV-Hooikt 4-0	SV-FC Kessel 3-2
SV-Houtvenne 3-1	Molenzonen-SV 1-1	Oosterzonen-SV 3-2
SV-Grasheide 2-1	SV-Pulderbos 2-1	Zoerle-SV 0-0
Westmeerbeek-SV 0-3	Houtvenne-SV 3-2	Blauberg-SV 0-3

doelpuntenmakers : Smets(26), Pauwels(13), Hermans(10), Proost(6)
 Bogaerts Maurice(6), Bogaerts Marc(2),
 V.D.Broeck André, V.D.Broeck Jules, Goossens
 Claes en Van Roosbroeck(1)

Eindklassement seizoen 78-79

1. SV HEIST	20	5	5	68-22	45
2. MOLENZONEN	17	5	8	64-36	42
3. Grasheide	16	9	5	68-40	37
4. Westmeerbeek	15	10	5	46-48	35
5. Broechem	14	9	7	56-40	35
6. Houtvenne	14	11	5	51-35	33
7. Hooikt	12	11	7	52-42	31
8. Oosterzonen	10	10	10	35-34	30
9. FC Kessel	11	12	7	48-49	29
10. Heikant	12	14	4	53-62	28
11. Zoerle	11	13	6	59-56	28
12. Exc Bouwel	10	13	7	34-42	27
13. Pulderbos	9	14	7	31-50	25
14. Tongerlo	7	14	9	28-45	23
15. Blauberg	7	15	8	29-54	22
16. Oelegem	5	25	0	29-95	10

5) van 1980 tot heden : degradatie, promotie en ambitie

79-80 : terugkeer van Guido Lintermans en Walter Yskout

SV pakt resoluut de kop in 2^e provinciale en doelman Claes haalt krantekoppen door liefst 6 wedstrijden op rij ongeslagen te blijven (7^e match: thuisnederlaag tegen Veerle met 2-4)

debuut van Eric Geens op Beerzel (1-1)

Molenzonen ontloopt de degradatie door op de laatste speeldag bij ons te komen winnen met 3-4 (na o.a. 3 doelpunten van Hugo Van Doninck)... Het Nieuwsblad bloklettert: "SV HEIST reikt helpende hand aan Molenzonen!"...(?)

80-81 : topschutter Alex Smets verhuist op de valreep naar Heist Sportief, en dit wekt heel wat ongenoegen bij SV aangezien er een verplichte overgang gerealiseerd werd terwijl er toch een liefhebbersovereenkomst bestond tussen de betrokken spelers en SV Heist.....

enkele krantecommentaren bij deze zaak:

Gazet Van Antwerpen: "Voetbaloorlog laait weer op te Heist"

De Morgen: "Transfert was donderslag"

Voornaamste nieuwkomer: Walter Nijs (Hulshout); gevolg: Eric De Weerdt stapt misnoegd op richting Goelen.

Na reeds van het eerste elftal geproefd te hebben onder trainer Jos Meulders, verwerft Dirk (Dixie) Poortmans eindelijk een vaste stek in de eerste ploeg.

81-82 : Karl Schoeters en Eddy Gorris komen over van Heist Sportief

82-83 : de nieuwe aanwinst Rudy Reyntiens en de spelers van eigen kweek Patrick Cortens, Herman De Ceuster, Bert Cannaearts, André De Bock kunnen de degradatie niet vermijden in een rampjaar waarin trainer Karl Heylen af te rekenen krijgt met een gekwetstenlijst die te lang is om op te noemen.

SV eindigt 14e en zakt na een desastreus eindronde met verliesmatchen tegen Rijsberg (0-1) en SK Putte (2-3).

83-84 : Karl Schoeters is daar weer en wordt meteen topschutter met 13 goals

Ludo Thielemans (Exc.Kessel/FC Goelen), Jules Van Camp (Pasbrug), Willy Van Woensel (Houtvenne) en trainer-speler Xavier Raveschot zijn de andere aankopen

jeugdspeler Marc Sleenckx debuteert in het eerste elftal

1/11/83 SV Heist-FC Heist Sportief 1-3 (Beker van Heist) = benefitwedstrijd voor Jan Pauwels (10 jaar dienst in de eerste ploeg)

na 14 wedstrijden zonder verlies prijkt SV fier op kop van de rangschikking; dan stelt het bestuur (wegens geldproblemen) voor om de matchpremie niet langer te verhogen (er was een akkoord dat er telkens na winst 50 fr. zou bijkomen zolang er niet verloren werd, en de premie was al opgelopen tot 1300 fr/speler!!)... resultaat: de zondag na de ingreep van het bestuur werd verloren op Mol Sport (3-2) concurrent Pijpelheide won de derby aan de Boudewijnlaan met twee doelpunten in de allerlaatste seconden (1-2) en een ogenschijnlijk zekere promotie ging op de valreep verloren: eindstand: 1. Hulslen (43) 2. Pijpelheide (41) en 3. SV Heist (40).

84-85 : nieuwe gezichten: Dixie Van Overstraeten (FC Heist), Alfons Van Gemert (FC Heultje) en Paul Van Den Bosch (FC Duffel)

Roger Smets en Wim Van Hoof maken hun opwachting in het eerste elftal

85-86 : trainer Zivica Kanacki maakt een opgemerkte intrede op SV Heist, samen met Leon Vercammen (vrije speler via SV Grasheide) en Rudy Hendrickx (FC Putte)

vanuit de jeugd stoten Patrick Verbeek en Gery Aerts door tot in de eerste ploeg

86-87 : nieuw aangeworven: Bart Goyvaerts en wilfried Deckers (beiden van Heist Sp.); Gery Mergaerts, Chris Boeckstaens en Fred De Winter debuteren in de eerste ploeg

Bart Goyvaerts is samen met trainer Kanacki de grote bewerker van de promotie die in ongelooflijk spannende omstandigheden afgedwongen wordt; de stand na 25 speeldagen is immers als volgt:

1. Westmeerbeek	35p.	(14	wedstr.	gewonnen)
2. Oosterlo	35p.	(14	"	")
3. Herselt	34p.	(14	"	")
4. SV Heist	30p.	(13	"	")

toen zette Jules Cannaeerts zich samen met trainer Kanacki en het voetbalcomité (Julien en Hugo Gijsemans, Jos Van Roosbroeck en Eddy Ceulemans) zich aan het rekenen, en men kwam tot de bevinding dat alles er nog in zat ... indien er 10 op 10 zou gehaald worden en de concurrentie hier en daar enkele steken liet vallen

Zivica Kanacki motiveerde zijn manschappen op zijn eigen onnavolgbare manier (nema problema) en een wonder voltrok zich, mede dank zij de koninginnebrij (opwekkend produkt waarvan naderhand geen sporen worden teruggevonden in de urine) van Jan De Ceuster.

eindstand:	1. Herselt	41p.	(17	wedstr.	gewonnen)
	2. SV Heist	40p.	(18	"	")
	3. Westmeerbeek	40p.	(16	"	")
	4. Oosterlo	39p.	(16	"	")

87-88 : trainer Kanacki ging in op een lucratief aanbod van KV Mechelen en verliet ons met pijn in het hart; iedereen bij SV was diep ontgoocheld en de nieuwe trainer Luc Hendrickx begon aan een schier onmogelijke taak: "de Kane" doen vergeten.

het werd dan ook een woelig seizoen met een trainerswissel halverwege (Hendrickx/Van Roosbroeck), en SV redde zich uiteindelijk ter nauwernood (13^e plaats met 27 p. en een doelsaldo 44-50)

nieuwe spelers waren Geert Raeymaekers (Schriek), Danny Verstrepen (FC Heist) en Ludo Troonbeeckx (Werchter)

de jongeren Peter De Rijck, Koen Maris, Jan Bruynseels en Stefan Verhoeven staken hun neus aan het venster

jubileummatch voor Dirk Van Roosbroeck en Frans Van Hove tegen Heist Sp. (0-8)

88-89 : de nieuwe trainer Johny Dupont schaaft een groep sponsors rond zich: met hun steun worden de verplichte overgangen van Danny Van Den Brande (FC Heist) en Benny Uytterhoeven (VK Heist) gerealiseerd
andere (belangrijke) nieuwkomers zijn Luc Van Eynde (vrije speler), Marc Van Schil (Bruggeneinde), Hans Van Egdom (VK Heist), François Wouters (Herenthout), Gerry Verschueren (Rupel)

Jurgen Peeters en Kurt Ceulemans maken hun entree in de eerste ploeg
mei 89: SV Heist-KVO Aarschot 4-1 = jubileummatch Eric De Weerdt

89-90 : belangrijkste transfers: Jean-Paul Nijs (FC Heist), Peter Nijs (Berlaar)
en Paul Van Overstraeten

29/10/89: SV-K.Lyra TSV 0-0 = jubileummatch Eric Geens

SV eindigt voor de tweede opeenvolgende keer op de dichtste ereplaats

90-91 : de spelerskern wordt verruimd met Rudy Van Hout (ex Itegem en VV Duffel)
en Hugo Van Doninck (FC Heist)

Gunther Bierinckx (Houtvenne) komt voorlopig wegens kwetsuur niet aan de
bak ; Peter Verbeek (broer van de Pats) debuteert

transfer van Gery Mergaerts (verplichte overgang) naar FC Heist Sportief
in het jubileumjaar behaalt SV een eervolle 3^e plaats

volgende spelerskern stond onder leiding van trainer Jan Pauwels:

Luc VAN EYNDE
Stefaan VERHOEVEN
Carl WOUTERS

Marc SLEECKX
Peter NIJS
Marc VAN SCHIL
Dirk VAN ROOSBROECK
François WOUTERS
Gunther BIERINCKX
Kurt CEULEMANS

Jean-Paul NIJS
Hugo VAN DONINCK
Rudy VAN HOUT
Patrick VERBEEK
Peter VERBEEK
Hans VAN EGDOM
Bart GOYVAERTS
Jurgen PEETERS
Ludo TROONBEECKX

ons aller ambitie voor volgend seizoen:

1e provinciale !!!!!!!!!!!!!

DE STICHTERS VAN DE SUPPORTERSCLUB

Marcel Vleminckx, Leo Cannaerts, Jules (Sjé) Serneels, Jos Verscuren,
Julien Gysemans, François Van Dijck, Willy Lambaerts

Zij hebben op de Bos wat afgetapt
Polien (Plien) en Alfons (Fonjke) Laurens-Anthonis

Dankbare herinnering uit de oude doos,
wijken Jules Cannaerts in voetbaltenue

S.V. HEIST - 1990-1991

staande van links naar rechts:

Jeroom Vermeulen, Peter Verbeeck, Kurt Ceulemans, Hugo Van Doninck, François Wouters,
Peter Nijs, Hans Van Egdom, Rudy Van Hout, Hugo Gysemans, Carl Van De Gaer,
Luc Van Eynde, Wilfried Deckers en Leo Cannaerts

zittend van links naar rechts:

Stefan Verhoeven, Jurgen Peeters, Marc Van Schil, Dirk Van Roosbroeck, Patrick Verbeeck,
Kurt Boons, Bart Goyvaerts, Marc Sleenckx en Jan Pauwels

ALEX BOOGMANS

Iemand die vele uren gesleten en gezweet heeft op alle voetbalterreinen van FC BOS/SV HEIST, zowel aan de Misweg, op het Zonderschot als aan de Boudewijnlaan (in die tijd nog geen laan, maar eerder een "veldwegeltje" richting statie).

Hij tekende een aansluitingskaart voor FC Bos op 10 juli 1946 en, zoals Alex zelf ooit zei, vermoedde hij toe niet dat deze eenvoudige handtekening zijn latere verenigingsleven in zo'n grote mate zou beïnvloeden.

Eerst als speler, daarna als bestuurslid, en van 1956 tot 1965 als voorzitter, om dan, bij zijn verhuis naar Beerse (om beroepsredenen), de titel van erevoorzitter te krijgen (een titel die hij al 26 jaar met veel liefde en fierheid draagt).

Alex heeft het kwissen bij FC Bos binnengebracht: hij was de man die ons warm maakte om Heist-op-den-Berg (én FC Bos) naambekendheid te geven tot over de landgrens heen, via het radioprogramma "Voor burens geen grenzen" van BRT 2.

Zo was hij, ondanks zijn eigen felle tegenkanting, misschien toch onrechtstreeks mede-oorzaak van de naamverandering van FC BOS naar SV HEIST.

Alex is altijd een joviale, geestige maar ook gediensstige man gebleven, iemand waarop we steeds beroep kunnen doen. Bij het 50-jarig bestaan van onze club is dit nog maar eens gebleken, want het was voor ons een grote hulp om te mogen putten uit zijn rijke documentatie, en het was een hart onder de riem te weten dat Alex wilde meehelpen aan de viering van ons jubileum: goddank dat gepensioneerden nog zo actief kunnen zijn.

Alex heeft in sterke mate bijgedragen om dat clubje van toen uit te bouwen tot een vereniging met aanzien in de provinciale reeksen en ook ver daarbuiten, een vereniging die wel eens benijd wordt om de jovialiteit, de kameraadschap en de kunst om mensen samen te brengen en te houden, een club waar het aangenaam aanvoelt er bij te horen.

Alex was de man die de plooiën glad streek bij kleine oneffenheden; hij verstond de kunst om iedereen tevreden te stellen; hij kon zalven maar wist toch steeds waar hij naartoe wilde; hij kon meevoelen en was begaan met onze families.

Onvergetelijk waren zijn nieuwjaarswensen op het oudejaarsavondfeest.

Voor dit alles onze welgemeende dank, ook aan vrouwtje Berha, want zonder haar steun en medewerking zou het allemaal niet mogelijk geweest zijn.

Bladzijden zouden we nog kunnen vullen, want over toffe mensen geraakt men niet uitgeschreven, en jij Alex, jij bent zo iemand. FC BOS, KSV HEIST draagt jou een warm hart toe.

CARL HEYLEN

Kwam als grote transfer (voor een klein bedrag) in 1961 rechtstreeks uit 2^e nationale van LYRA naar FC BOS. Bracht toen sterke verhalen mee uit de hogere voetbalwereld. Kon uren vertellen (en kan dat nu nog) over zijn keepersdaden. Heeft bij FC BOS-SV HEIST bijna alle klusjes uitgevoerd en geklaard.

Verdedigde het doel van het eerste elftal van '61 tot '63. Een meniscusoperatie op het einde van het seizoen '62-'63 hield hem van het terrein en ons van de titel (Carl dat was brute pech). Beproefde daarna zijn geluk bij Nijlen, Emblem en Booschot maar werd in 1971 teruggehaald om het keepersprobleem op te lossen.

Werd daarna hulptrainer, keeperstrainer en jeugdtrainer. Nam het eerste elftal over van Jef Van Camp bij de operatie van Martine. Hield SV enkele malen in 2^e door de eindronde te winnen en alzo de degradatie te ontlopen.

Was ondertussen ook Heistenaar geworden alhoewel zijn Heists dialect nog altijd niet op punt staat (luister 's zondags maar eens bij de jeugdwedstrijden).

Is sinds zijn laatste uitzwerping (naar Blauberg in '82-'83) onafgebroken bij SV als trainer van kadetten, scholieren en juniors, en als helper in nood als het maar voor "de voetbal" is, als het maar voor "den Bos" is.

Want bij de Carl doet "den Bos" het nog altijd. Komt dit misschien door het feit dat hij bij de naamverandering in 1967 niet bij onze club aangesloten was?

Carl, in alle geval, bedankt voor hetgeen je in al die jaren (1961-1991) gedaan hebt, voor de vele uren die je bij ons gesleten hebt, voor het vele gefilosofeer en gediscussieer over voetbal (dat is je lang leven), voor je bekommernis om de jeugd, voor je vriendelijkheid, je bereidwilligheid, kortom voor je totale inzet.

KSV HEIST wenst jou een welgemeende proficiat en hoopt dat dit jubileum de voortzetting mag inluiden van onze hechte samenwerking.

ALFONS LAURENS

Op de Bos hebben ze hem altijd gekend als "Fonjke van Polien". Terecht, want het duo Fonjke en Polien werd altijd in één adem genoemd en men kon zich de één niet voorstellen zonder de ander.

Niemand beter dan bestuur, spelers en supporters weten wat deze twee mensen voor onze club hebben gepresteerd: reeds vanaf het prille begin immers stapte Fonjke Laurens met Jules Cannaerts mee naar Keltjes bossen om de ploeg aan het werk te zien tijdens de trainingen. De zondag daarop toog Fonjke aan het werk om het plein af te lijnen (of beter af te strooien met carbuuras, want kalk was in de oorlogsjaren te kostelijk). Dit was het begin van zijn lange carrière als terreinverzorger.

Maar Fonjke was meer dan dat: hij was een echte duivel-doet-al en samen met zijn Polien en met Fien Cannaerts legde hij de basis voor het latere FC Bos-café, dat broodnodig bleek om financieel in evenwicht te blijven.

Ook de verantwoordelijke en belangrijke job van "schatbewaarder" werd vele jaren door Fonjke behartigd, en dat hij deze taak met grote zorgvuldigheid uitvoerende moet je maar eens aan RSC Anderlecht vragen: tijdens de eindronde van het scholierenseizoen '62-'63 werd een wedstrijd betwist op ons terrein. André Van Den Broeck, het koninginnestuk van onze ploeg, werd fel gegeerd door Anderlecht, en die dag waren voorzitter Roosen en trainer Sinibaldi in hoogsteigen persoon van Brussel naar Heist afgezakt om Dréke te zien spelen. Fonjke maakte voor niemand uitzonderingen en presenteerde beide heren plichtsbewust een inkomticket, wat door de Anderlecht-dirigenten onmiddellijk betaald werd.

De ganse SV HEIST-gemeenschap bewaart een dankbare herinnering aan Fonjke en Polien, en blijft hen erkentelijk voor de bergen werk die zij geleverd hebben ten bate van de club.

F.C. Bosch heeft van bij zijn oprichting - en S.V. Heist van bij zijn herstructurering - steeds de stempel van feestploeg meegekregen ... en niet ten onrechte ! In de 50 jaar van haar bestaan heeft onze club het niet altijd strikt bij het voetbalspel gehouden.

Allerlei festiviteiten en manifestaties, die niets met voetbal te maken hadden, maar alleen dienden om geld in de la te brengen, passeerden de revue.

AUTOZOEKTOCHTEN. In samenwerking met Mastentop, V.A.B. en het Nieuwsblad richtte onze supportersclub een vijftal toeristische autozoektochten in. Specialist-inrichter was ons aller Sjë, bijgestaan door dhrn. Jos Tielmans, Hubert De Ryck, Louis en Lucien Verhaegen. Het waren telkens autoritten van ± 45 km. over rustige wegen in en om Heist.

BAL BIJ VALLENDE BLADEREN. Het is bij onze club een goede gewoonte geworden om jaarlijks ons "Bal bij Vallende Bladeren" - of "Bamisbal" aldus M.V.H. - te organiseren. Traditioneel speelde telkens het orkest I Trovati (de zonen van de koster van 't Goor) ten dans, een paar uitzonderingen niet te na gesproken. In een clubblad van de jaren "stillekes" lezen we een opsomming van wat er op zo'n bal allemaal werd verbruikt. Hier komt de waslijst, hou je vast : 8 kilo kop (tête de veau), 6 kilo pensen, 15 kilo boerebrood, 15 kilo pruimentaart, één kilo kaas, een halve emmer Sauce Picante, een kom appelenkompot "from the Sjë" en 130 liter Golding Campina.

BAL 2 : VODDENBAL. Van bals inrichten weten wij dus alles. Ons Carnavalbal van 1972 kreeg de voor-zichzelf-sprekende naam van "Eerste Voddenbal" mee. In de aankondiging stond dat men best de oudste spullen van betovergrootvader of -moeder uit de kast zou halen. Verrassingsprijzen waren er voor de GROOTSTE VODDEVENTEN en de FERMSTE VODDEWIJVEN. De muzikale omlijsting kwam van discobar-duo Sjors & Sjimmy.

CARNAVALSTOETEN. Aan bijna alle carnavalstoeten die in Heist hebben gegaan werd door onze club meegewerkt. Eén thema is ons altijd bijgebleven : "Worstjes op de borstjes". Deze leuze werd bedacht door wijlen onze ere-secretaris Juul Canaerts.

CLUBBLAD. Wat wij in deze opsomming beslist niet mochten vergeten was de vermelding van ons clubblad. Dit tweemaandelijks tijdschrift schepte een extra band tussen bestuur, spelers en supporters met nieuwtjes, wedstrijdverslagen, aankondigingen, humor, e.d. Ons clubblad heeft 24 jaargangen standgehouden. Het is ter ziele gegaan in de tijden van de totale-nationale-economische-conjuncturele crisis.

DUIVENSHOW. Zelfs de duivenliefhebbers wisten wij naar ons lokaal te lokken. In december '74 lukte het onze feestleider, J.V., om samen met duivenbond "De Grijsze Vos" van Heist-Station een grote duivenshow en monsterprijskampen op til te zetten.

EIERENSLAG. Als de sfeer het toeliet werd meer dan eens in ons chalet "den Areslag" of "de proef met het ei" uitgevoerd door het plaatselijk gekend en gegeerd circusgezelschap "Sjeekovsky".

EINDEJAARSFEESTEN. Ook werd - en wordt nog steeds - "Van Oud naar Nieuw" in ons chalet het oude jaar uitgewuifd en het nieuwe ingekust ... tot in de kleine uurtjes.

FEESTTITELS. Omdat de feesten vaak zo dicht na mekaar kwamen, konden sommige lolbroeken - en zo zijn er veel in onze club - niet aan de drang weerstaan om al dat feestgedoe met een gemeenschappelijke betiteling te bedenken. De 4 besten hebben we voor het nageslacht bewaard en we geven ze hieronder onveranderd door :

- oudkoerspaardenorgelwedrennenweekend-op-rollen.
- oudrollenpaardenorgelkoerswedrennen-op-weekend.
- weekendoudepaardenrollenkoerswedrennen-op-orgel.
- paardenweekendkoersorgelwedrennen-op-oude-rollen.

FOLKLORISTISCHE STOET. In 1970 werd deelgenomen aan de folkloristische stoet voor de viering van 100-jarige "Boer Lavrijs". Roger Van Dyck zat de ganse stoet lang in een draaiend wiel en dat was zijn prettigste dag geweest, beweerde hij achteraf.

GO-CARTING. Tot tweemaal toe werden er go-cart races gehouden op een afgebakend deel van de, in die tijd, pas aangelegde Boudewijnlaan, aan ons clublokaal.

HARTPATIENTJE. Volgende bijdrage ligt ons ECHT nauw aan het hart. Wij dachten en deden soms ook heel serieuze dingen. Wij hielpen waar we konden. Eén van onze trainers, met name Jef Van Camp uit Diest, had een dochtertje van 6 jaar, Martine, met een ernstige hartafwijking. Vanaf het eerste ogenblik dat dit droeve feit in de S.V.-rangen bekend raakte, werden er verschillende manifestaties op touw gezet om het nodige geld samen te brengen voor een operatief ingrijpen in de Verenigde Staten. Een steuncomité coördineerde alle acties. Er werden bijna 9.000 klevers - gratis ter beschikking gesteld door een plaatselijke drukkerij - verkocht. Men legde lijsten aan van steunende-, beschermende- en ereleden. Verscheidene van de omliggende voetbalploegen steunden onze actie. (Hulshout, Itgem, Booischot, Heist-Sportief, Molenzonen, Spieke, Ramsel en Reet).

Hnita en Moed & Volharding organiseerden een toneel en balletavond in ons chalet. In dancing Eden ging een dansavond door met als gastvedette wijlen Louis Neefs. Van bij de start van al deze akties werd een streefcijfer van 50.000,- frank vooropgezet. Tot aller genoegen werd dit enkele malen verveelvoudigd.

De reis, het verblijf, de operatie en de nazorg naar en in Amerika en daarna in Leuven verliepen goed.

Toch moesten we enkele jaren later vernemen dat ons aller "Martineke" was overleden ... alle goede zorgen ten spijt.

Met haar heengaan stierf er ook een stukje van onszelf.

HELDENHULDE. Onze club heeft ook steeds de vraag van onze vroede gemeentevaderen, om 11 november op een waardige wijze te gedenken, beantwoord door het sturen van een afvaardiging met onze vlag. Gediplomeerd vlaggedrager Jijne G. was steevast van de partij om onze kleuren hoog te houden. Tot op een keer dat ons drapeau werd gevlag-napt en de Jijne daarvoor met alle zonden van Israël werd overladen. Hij werd gedegradeerd tot gewoon meeloper, maar later in ere hersteld.

JEUGD. Onze jeugd kwam - buiten het voetbalspel - gans het jaar door goed aan haar trekken. Een sterke jeugdwerking van een prima jeugdcomité - achtereenvolgens geleid door Frans Borré (met secretaris : Leo Cannaerts), Willy Lambaerts, Carlo Poortmans, Jos Wouters (bij deze laatste drie 1 secretaris : Jan Pauwels) en Willy Van Gansen (met secretaris : Paul Heylen) - zorgden en zorgen nog voor de jaarlijkse inrichting van T-dansants, Sinterklaas- en Kerstfeesten en candle-light-bals.

MISS SUPPORTERSCLUB. Onze supportersclub verkoos ook driemaal een "Miss". Voor het seizoen 1971-72 droeg Rita-van-Silveer-Goris-Smet de kroon. Simonne-van-den-Dré-Van-Es-Verhaegen zwaaide gedurende het seizoen 1972-73 de scepter. Als laatste sloot Suzanne-Vercammen-Goormans de rij in het seizoen 1973-74.

Al deze missen werden verkozen door een jury, onder het vakkundig voorzitterschap van onze feestleider (u allen reeds lang bekend).

KAMPIOENENVIERING. Op 7 en 9 mei 1970 was er de EERSTE kampioenviering van ons eerste elftal (+ promotie naar IIde Provinciale), met op 22 mei het groot kampioenenbal. Enkele seizoenen later echter zakten we terug naar IIIde Provinciale en speelden opnieuw kampioen in het seizoen 1978-79 (weer een grootse viering).

MOSELFEESTEN. Ook jaarlijks terugkerend - en dus traditioneel geworden - zijn de mossel feesten. We zouden het zoiets als "kookloze zondag voor onze huismoeders" kunnen noemen. Van 's middags - en tot zolang de voor-

raad strekt - worden er mosselen gekookt, pannenkoeken gebakken en koude schotels klaargemaakt aan de lopende band. Op zo'n zondag verdwijnen er zo gemiddeld 300 kilo mosselen, 150 porties pannenkoeken en 180 koude schotels in de hongerige magen.

MYSTICA-SHOW. Bij voetbal horen soms ook goocheltoeren. Zo kwam begin februari 1973 "Kor" Mystica met zijn show ons enkele trucs tonen, al dan niet om de tegenstrevers bij voetbalwedstrijden te misleiden.

OUD ORGEL. Tot vijfmaal toe werd er een "Week van het Oude Orgel" ingericht. Uit het programma van februari 1973 lichten we enkele punten.

- donderdag, 22 : namiddag voor de gepensioneerden.
- vrijdag, 23 : vrij dansen en een speciale avondwedstrijd.
- zaterdag, 24 : tornooi van het oude lied (wie klopt Keizer Sooike Kassar ?).
- zondag, 25 : muziek en dans na thuiswedstrijd tegen Itegem.
- maandag, 26 : avond voor dansverenigingen.
- dinsdag, 27 : teerfeest van het spaarkaske van Sjë.

PAARDENKOERSEN. Menige keren richtte onze club paardenkoersen in, waarvan de eerste uitgaven in Langdorp plaatsvonden en de laatste organisaties in het sportcentrum "De Lichten" van Booschoot hun beslag kregen.

PAPIERSLAG. Ook in de jaren '70 heeft onze jeugd enkele malen papierslag gehouden.

VLAAIKENSKERMIS. Onze feestleider J.V. - van alle markten thuis - heeft ooit ook eens een "Vlaaikenskermiss" georganiseerd. Bedoeling was om - via vogelpik - carnavalvlaaikens te verloten. De te winnen prijzen waren 1.000 carnavalvlaaikens, 10 kilo stokvis, 15 bokalen pekelharing en een supertaart van 0,75 m. op 0,5 m.

VROUWENVOETBAL. In de inleiding van deze artikelenreeks beloofden we alleen maar te spreken over festiviteiten en manifestaties die niets met voetbal gemeen hebben. Wel, één uitzondering op deze regel moeten we toch maken, want we willen u de esbattementen van onze vrouwen toch niet onthouden. Ooit hadden wij ook een vrouwenvoetbalploeg, die een viertal seizoenen in competitieverband actief was. Als trainers fungeerden Jijne G., Guido L., Richard V.N. en Karel H., terwijl François D.C. en Alfons W. als ploegafgevaardigden optraden. We hebben ook enkele markante uitslagen van wedstrijden kunnen achterhalen. Het zijn wel allemaal verliescijfers, maar zij spreken tot de verbeelding van wat ons vrouwenvoetbal eigenlijk inhield : - Aстриo Begijnendijk - S.V.Dames 22 - 0 ('s Maandags stond 2 - 2 als uitslag in de krant, omdat men dat niet kon geloven) ; - S.V.Dames - Molenzonen 1 - 7 ; - Hoogmolen - S.V. Dames 7 - 1. Hun eerste overwinning boekten zij na ± 40 wedstrijden.

Via "DE S.V.-SPEELSTER ALLER TIJDEN", Maria Leys (van Jos Van Roosbroeck), konden wij aan enkele namen van speelsters komen : Anny Cannaerts (van Jos Schellemans), Sandra (uit Duffel), Jeannine (uit Herenthout), Alice (uit Berchem), Celina Leys (zuster van Maria), Liliane Deckers, Astrid Schellens (van Maurice Volkaerts - van de boer), Suzanne Goormans (uit Bevel), Agnes Verschoren (van François Van Dyck), Liliane Gijsemans (zuster van Jijne), Ida (uit Heist), Rita Muys, Rita Smet (van Silveer Goris), Simonne Verhaegen (van André Van Es), Bertha en Els Van de Moer, 2 Bosmansen, Anne + zus Blauwens, Nicole en Christiane Van Genechten, Serafine (uit Muizen), Gusta Wijns en haar zuster.

WIELERWEDSTRIJDEN. Juli 1976 staat in onze annalen geboekt als de maand van de "EERSTE GROTE PRIJS - B.C. SJÉ". Het was een wedstrijd voor nieuwelingen over een afstand van 55 km. of 18 ronden met vertrek en aankomst aan Sjó. Het parcours liep langs Spoorwegstraat - Boudewijnlaan - Paul Van Roosbroecklaan - Orshagenstraat en Bossestraat. Moeten wij nog vermelden wie hoofdinrichter was ...?!?...

ZESDAAGSE OP ROLLEN. En dat was niet het enige wielergeweld dat er rond en nabij onze terreinen te bespeuren viel. Meerdere malen werden er in ons chalet "Zesdaagsen op rollen" georganiseerd. 16 ploegen van telkens 2 sportievelingen, geruggesteund door sponsors, streden voor de hoogste ereplaats.

KWISAVONDEN. Georganiseerd door Eddy Ceulemans, Alex Boogmans en Maurits Van Hoof; gepresenteerd door MARC SCRABINO.

In deze opsomming van festiviteiten zijn we er zeker hier en daar enkele vergeten, zoals bonte avonden, Golden Gate, enz., waarvoor onze excuses. Wij hebben ook getracht om zo weinig mogelijk namen van personen te noemen, omdat men altijd mensen vergeet. Alleen als het niet anders kon, werden wij een beetje persoonlijk.

Is het je nu al een beetje duidelijker waarom S.V. Heist een "FEESTPLOEG" genoemd wordt ?

Dank voor uw aandacht !

M.V.E.

Een ode aan MARIA VAN ROOSBROECK, bij wie de prijzen aan de meet gegeven worden

Niemand van de aanwezige familieleden Leys zal vermoed hebben dat met de geboorte van de kleine Maria, op 6 augustus 1937, een voorbeeldige moeder, een sportieve voetbalkapitein, een ernstige kippenkweekster en een trouwe SV-supporteres het levenslicht zag.

Inderdaad, de moeder van Dirk, Ronny, Rita en Wim heeft een zeer lange carrière op vele fronten uitgebouwd: Maria begon haar beroepsloopbaan op 14-jarige leeftijd; als werkster in allerlei klinieken en fabrieken wist ze haar kostje te verdienen en ondertussen had ze nog tijd om op vrijersvoeten te gaan. Via onze huidige voorzitter Jerome Vermeulen begon haar hartje voor Joske Van Roosbroeck (broer van Marieke van Jerome) te kloppen. Eigenlijk was ze liever met een landbouwer (nen boer) op stap gegaan, maar de liefde voor Joske was te groot en het werd dus een postbode (ne fakteur) met een kippenkwekerij. In 1958 was de grote dag van het huwelijk en stiekem hoopte ze met Jos te kunnen gaan pintelieren op de Bos... met dat laatste is ze goed aan haar trekken gekomen.

Tien jaar later, in 1968, trad zij toe tot de talrijke supportersschare van de Bos. Het werden heerlijke tijden met de koersen op rollen, de week van het orgel en bier, veel bier... het waren behalve Vlaamse ook zware nachten. Uit die periode dateert Maria's eerste opmerkelijke uitspraak: "'s avonds laat, 's morgens steeds paraat!"

Behalve het kippen-kweken aan de Heuvelstraat en de zorg voor haar kroost, startte ze in 1973 op 36-jarige leeftijd ook nog eens een actieve voetbalcarrière: bij de damesploeg van SV Heist. Met haar onverzettelijkheid werd zij een voorstopper die 4 seizoenen lang de blauw-wit-groene kleuren zou verdedigen.

Ten huize Van Roosbroeck was het een tijd van opperste organisatie: kinderen verzorgen, eten op tijd op tafel, wassen en plassen, alles had zijn moment; maar alles was klaar vooraleer Maria vertrok naar haar wekelijkse voetbalwedstrijd.

Vier seizoenen lang bleef zij voorbeeldig tussen de lijnen (haar woordenschat was alom bekend), mondig in de organisatie, goedlachs aan de toog na de match.

De allereerste partij was voor de dameself van de Bos een regelrechte catastrofe: er werd met 22-0 verloren van landskampioen Astrio Begijnendijk. Toch wist Maria met haar legendarische charme de journalist van dienst zo ver te krijgen dat er een 2-2 uitslag in de krant gerapporteerd werd: kwestie van het moreel wat op te vijzelen.

In 1974 speelde ze "Europees", tegen het Nederlandse Amsterdam. Het werd een prachtig toernooi, maar wat zich na de wedstrijden afspeelde is niet zo duidelijk, maar het is een feit dat de meeste speelsters noodgedwongen de strijd opgaven, zodat Maria en de afgevaardigden technisch werkloos werden.

Maria bewaart de beste herinneringen aan Fonske Wouters, Jijne Gijsemans, Swake De Cat en de Sjó, die zichzelf destijds spontaan aanboden als "délégué" van de vrouweploeg. (?!)

Na nog een aantal verwoede doch vergeefse pogingen om een ploeg bijeen te krijgen, werd ze verzorgster-helptester bij Veldhoven, een team uit Herentals, mede door toedoen van haar jongere zuster Line. Uiteindelijk werd ze zelfs getransfereerd: aan den toog en voor een pint bier werd de overgang bezegeld: Maria Leys-Van Roosbroeck werd een volwaardig lid van de Herentalse formatie. Hier kon ze haar voetbaltalent ten volle ontplooiën. Ze werd zelfs kapitein van de ploeg tussen "een resem jonge veulens". Haar grootste taak bestond er in de meisjes te leren drinken. (dit is geen gemakkelijk maar toch een aange-naam werk) Met haar elftal kon ze na 4 seizoenen de kampioenstitel van het liefhebbersverbond binnenhalen.

Na een viering als oudste speelster (ze was intussen reeds 48), en na 10 seizoenen, zette ze een punt achter haar actieve loopbaan. De verre verplaatsingen (o.a. naar Herk de Stad) maar ook het feit dat haar oudste zoon Dirk ondertussen een vaste stek veroverd had in het eerste elftal van SV Heist, droegen

bij tot dit afscheid. (Met het verdwijnen van Maria uit de ploeg, verdween ook de club van Veldhoven Herentals !!)

Gevraagd naar de mooiste momenten uit die periode citeert Maria de stevige bals, de gezellige etentjes, het toffe clubhuis, de gezonde sfeer en het spelen voor véél volk. Ook de afgevaardigde, een zekere Bienens, kreeg een vermelding: hij kwam steeds het warm water brengen nadat de dames klaar stonden om zich te wassen in de plastic-kommetjes...

Van dan af begon het supportereren voor SV Heist voorrang te krijgen: alle elftallen van onze koninklijke vereniging kregen haar aandacht maar toch lag de eerste ploeg het nauwste aan haar hart. Geen wedstrijd miste ze gedurende al die jaren en haar moederhart klopte soms nog wat blijer als zoon Dirk tot de uitblinkers behoorde (en dat was dikwijls het geval).

Maria kan uren discuten over de tactiek (soms moeten zelfs de kippen haar relaas anhoren), en ook hare Jos wil daar wel eens zijn woordje over kwijt; het is dikwijls een kot in de nacht wanneer ze beiden, helemaal uitgeraasd, gaan slapen.

Weken lang heeft Maria getobd over onze degradatie (met 27 punten), en nooit was ze op haar gemak als we tegen "de Pijpelhei" moesten aantreden.

De laatste jaren was ze vaak onze enige vrouwelijke supporter die durfde lawaai maken langs de lijn. Daar kwam wel verandering in met de komst van "Dorris van de Kane" (echtgenote van trainer Kanacki). Dorris moest zelfs meermaals door Maria tot kalmte gemaand worden, want de scheidsrechter moest het dikwijls zwaar ontgelden.... op Beerzel werd zelfs een paraplu aan diggelen geslagen.

Maria's beroemdste uitspraak "Aan de meet geven ze de prijzen" dateert ook uit die tijd. Dit gezegde past ze nog steeds toe, want de meeste avonden of nachten is ze bij de "sluiters" van het cafetaria: ze wil werkelijk niets missen.

Nu de kinderen allen het huis uit zijn en manlief de fakteurstas in de wilgen gehangen heeft, is het leven er echter nauwelijks rustiger op geworden. De kleinkinderen komen ook graag naar "moemoe", de truitjes moeten gewassen worden, de eerste ploeg en de provinciale reserves moeten begeleid worden, etentjes moeten geserveerd worden en de kippen blijven haar aandacht vragen.

Toch zal Maria, samen met Jos, de cafetaria blijven sluiten, café Sje (bij Jefke De Vries) blijven bezoeken en menig pintje blijven verzetten. Ja, dat wil ze nog wel even zo houden.

Levenslang supportereres in hart en nieren voor "haar" SV HEIST,

nog vele prettige momenten Maria

16 JAAR INTERNATIONAAL PAASTORNOOI VOOR KNAPEN.

DE JUUL CANNAERTSCUP, EEN PAREL AAN DE KROON VAN S.V. HEIST.

-*

Als in 1976 een schare jeugdbestuurders, onder de toenmalige voorzitter Willy Lambaerts, de idee opperde een paastornooi voor knapen te organiseren, werd er eerder sceptisch gereageerd.

Nu, zo'n 16 jaar later, we schrijven 1991, werd bewezen dat dit voetbalevenement een definitieve plaats heeft verworven op de kalender van Heist-op-den-Berg en verre omstreken.

Wie zich nog de allereerste uitgave van 17 en 18 april '76 herinnert, zal met meer dan een tikkeltje weemoed terugdenken aan de gezellige uren in de huiskamer van wijlen Juul en Irma. Menig koude schotel werd met extra liefde en geduld bereid. Het stilaan vergeelde album van die eerste uren is de stille getuige van een resem deugddoende memorabele momenten. Anecdotes allerhande flitsen voorbij. Liersespeler, Daniël Min, de gekwetste acteur en al die andere gasten uit binnen- en buitenland beleefden een onvergetelijk weekend. De finale werd onder een superstralend zomerweertje, voor het oog van een 600-tal toeschouwers, afgewerkt met een zekere "Tommy" als exponent van een getalenteerd elftal Meadow Sports Boys Club uit Engeland. Uit dit eerste contact groeide een hechte vriendschapsband en sindsdien werden onze vrienden van over het Kanaal reeds 12 maal begroet. Oh, wat vliegt de tijd ... De SV-ploeg bevatte namen als Patrick Cortens, Jozef Baestaens, Koen Thys, Marcel Cornelis, Johan Lambaerts, Kris De Mey, Werner Schroyens, Eric Geens, Walter Slagmolen, Marc Van Craen, Ivo Buts, Herman De Ceuster, Wim Compagnie en Eric Spits. De eindrangschikking : Meadow Sports, Netezonen, Itegem, Hulshout, FC Duffel, Baal, Rita Berlaar, Ramsel, Lierse, SV Heist, Gelrode en VK Heist. Burgemeester Verbist beloonde de laureaten.

De editie '77 startte op zaterdag, 9 april en werd weer met succes door onze Britse formatie met duidelijke 4-0 cijfers gedomineerd tegen een flink Duffels elftal.

Ons derde tornooi, op 25 & 26 maart '78 werd gekenmerkt door de deelname van maar liefst 2 Duitse clubs met name Altsdorf en Düsseldorf. Spijtig genoeg bleef de inbreng van beide ploegen beperkt tot een éénmalige gebeurtenis. De verre verplaatsingen hebben de beslissing zeker in de hand gewerkt. Uit de archieven haalden we volgende eindrangschikking : Netezonen, Herenthout, SV Heist (puik resultaat !), Lentezon, Altsdorf, Itegem, Baal, Lierse, Rita Berlaar, Düsseldorf, Schriek en FC Duffel.

Nadat we in de vorige drie edities telkens een buitenlandse inbreng hadden, kreeg ons internationaal tornooi een flinke deuk, want voor de uitgave '79 haalden we een volledig binnenlands getint deelnemersveld op de mat. Het werd nochtans een hoogstaand onderonsje met als uiteindelijke finale Rita Berlaar - Lierse. De spanning was uiteraard te snijden en het evenwicht werd volledig bewaard. Nadat het eindsignaal geklonken had, stond een 1-1 op het scorebord en won Rita de cup met een hoekschoppenverhouding van 3 tegen 1. Voor ons elftal kwam er een bescheiden plaats als beloning voor de vele inspanningen. De eindstand werd als volgt opgeschreven : Rita Berlaar, Lierse, Herenthout, FC Heist, Klim-op Begijnendijk, Schriek, Heikant, FC Duffel, Lentezon, Katelijne, SV Heist en Gelrode. In dit tornooi werd een doelschutterstrofee en fair-playbeker toegekend.

In 1980 werd op 5 & 6 april ons lustrumtornooi georganiseerd. Ditmaal stonden er 16 clubs aan de aftrap. Zelfs een Nederlandse equipe uit Arkel (via ons bestuurslid François Van Dyck) had de verplaatsing gemaakt. Uit Engeland nam FC Chobham deel. Ondertussen had ook Carlo Poortmans, als voorzitter, de fakkel van Willy overgenomen. Verschillende nieuwigheden zagen het daglicht, zoals de wisselbeker Cannaerts Juul, een strafschoppenbeker Volkaerts en de verdedigingscup Aerts. Onze jongens moesten optornen tegen hun Engelse leeftijdsgenoten, wat duidelijk een maat te groot was voor eerstgenoemden. Ze verloren met 0-3. De laureaat Rita Berlaar

had een uitzonderlijke lichting, een echte kampioenenploeg. De finale was een duidelijke illustratie hiervan, want Chobham kreeg een droge 3-0 rond de oren, met het derde doelpunt na een solo van, dezer dagen betreurde, Luc De Ryck. Ook onze huidige SV-knapentrainer Chris Royberghs maakte deel uit van deze ploeg. De uiteindelijke stand : Rita Berlaar, Chobham, FC Heist, Booischot, Hulshout, Lierse, Itegem, SV Heist, Herenthout, Lentezon, Klim-op Begijnendijk, Beerzel, Netezonen, Berlaar-Heikant, Arkelse en FC Duffel.

Voor het zesde paastornooi nodigden we terug 12 elftallen uit, waaronder KV Mechelen. Onze knapen speelden met elementen als Pats Verbeek, Gerry Mergaerts, Gerry Aerts, Chris Boeckstaens, Ronny Aerts, Luk Sleeckx, Wim Van Hoof, Werner Michiels, Roger Smets, Fred Van Loo, Nico Goyvaerts, Koen Maris, Marc Verelst, Bert Van Hoof, Eddy Van Loo, Jan Scheers en Danny Lambrechts. In de algemene rangschikking werd maar een negende plaats behaald. De doelschutterscup werd nochtans met 16 treffers op 4 wedstrijden (een gemiddelde van 4 doelpunten) in onze trofeeënkast geplaatst. De finale werd duidelijk door KV Mechelen gedomineerd. De kleine De Borger bleek met drie doelpunten een te klasrijk aanvaller voor het moedige Herenthout. Voor de statistieken hadden we een eindresultaat als volgt : KV Mechelen, Herenthout, Netezonen, Lierse, Lentezon, Arkelse, Booischot, Rita Berlaar, SV Heist, Beerzel, Antonia en Schriek. Met de prijsuitreiking viel het doek over een toffe tweedaagse op 18 & 19 april '81.

Ondertussen schrijven we reeds 1982. Het zevende internationaal paastornooi voor knapen op 10 & 11 april is een feit. De steeds weerkerende deelname van Lierse en Rita Berlaar is een verheugende vaststelling. Ook een nieuweling meldt zich aan, Gutheil Neumünster. Deze vereniging, die 2000 leden telt, verspreid over verschillende sporttakken, wordt dadelijk een graag geziene gast. Vanwege Heidi en Charel Goyvaerts komt er direkt een nauwe samenwerking, die tenslotte reeds meer dan 10 jaar standhoudt. Deze toffe mensen leggen jaarlijks de enorme afstand (650 km.) af om hier een 3-tal dagen een feest van verbroedering te vieren. Menig voetbalwedstrijd tussen pleegouders en buitenlanders werden in die periode georganiseerd. Ons eigen knapenelftal trad aan met Gerry Aerts, Benny Danckaerts, Nico Goyvaerts, Danny Lambrechts, Koen Maris, Gerry Mergaerts, Ronny Moris, Luk Sleeckx, Peter Vaes, Eddy Van Loo, Wim Vekemans, Wim Verbeek, Benny Winckelmans en Bert Wouters. De finale haalden onze jongens niet. Die was voor de mannen van KV Mechelen en hun leeftijdsgenoten van Lierse. Het werd een zeer spannende bedoening, want de eindstand was 1-1. Ook na de eerste reeks strafschoepen was er geen aftekening, het bleef gelijk met 4-4. De beslissende elfmetertrap schonk KV voor de tweede opeenvolgende maal de Juul Cannaertscup. Een innovatie als de B-beker werd voor de eerste keer toegekend aan Lentezon Beerse, de beste van de zondagwedstrijden. Ook hier, om de volledigheid, de eindstand : KV Mechelen, Lierse, Rita Berlaar, FC Heist, Lentezon, Herenthout, Neumünster, Antonia, Molenzonen, Beerzel, SV Heist en Arkelse. Als troostprijs voor Lierse was er de doelschutterstrofée met 17 doelpunten.

Met het achtste tornooi kwamen we tot één van de spannendste evenementen van het jeugdbestuur. Het gonsde aan de Boudewijnlaan van de voetbalbedrijvigheid. Op zaterdag, 2 april waren weer heel wat spelertjes afgezakt naar ons clubhuis om hun wedstrijden te spelen. De partijen verliepen weerom sportief. Onze jongens werden geklopt door KV Mechelen, dat op zijn beurt door Neumünster werd verslagen. De tenoren werden echter Hulshout en Rita Berlaar. Een knappe finale werd door beide teams gebracht. De eindscore bleef op 2-2 en de strafschoepen moesten uitsluitel brengen. Hier toonde R. Berlaar zich zeker de beste met 4-2. Voor de volledigheid volgt de eindrangschikking : Rita Berlaar, Hulshout, Antonia, Lierse, Meadow Sports (winnaar B-beker), Herenthout, FC Heist, KV Mechelen, SV Heist, VK Heist, Neumünster en Booischot.

Stilaan stevenden we af op het deceniumtornooi. Vooraleer we zover waren, volgde eerst nog de negende editie op 21 & 22 april 1984. Het is een pe-

riode dat tijdens het sportnieuws gesproken wordt over omkoperij, corruptie, doping, geweld en dergelijke walgelijke toestanden. Gelukkig niets daarvan tijdens onze sportieve tweedaagse. Het is de beurt aan FC Heist om op de voorgrond te treden. Geen enkele wedstrijd werd door hen verloren en ene Jan Moons trad op de voorgrond als de figuur. Samen met zijn verdediging presteerde "Sterke Jan" het om geen enkel doelpunt toe te staan gedurende de 4 wedstrijden. Het was dus logisch de FC Heist de wisselbeker meenam. Lierse eindigde nogmaals tweede en onze Engelse vrienden en Hulshout namen de derde en vierde plaats. Herenthout was 5de en vervolgens Rita Berlaar, Molenzonen, Neumünster, SV Heist, Antonia, Beerzel en VK Heist. Opvallend was wel dat dit toernooi gekenmerkt werd door verstevigde verdedigingen. Er werd weinig gescoord. Herenthout won de doelschutterstrofee met 8 treffers.

En dan kwam 6-7 april 1985 (precies 10 jaar na het allereerste toernooi). Uiteraard niets dan glunderende gezichten bij de organisatoren. Jos Wouters stond aan het roer en alles liep van een leien dakje. Tot in de perfectie was het evenement af. En weer waren Lierse en Rita Berlaar erbij. Het stoere Neumünster begon stilaan indruk te maken en, ja, het toernooi werd op hun palmares ingeschreven. Het was het begin van een indrukwekkende hegemonie van onze Duitse vrienden. Het trio Heistse ploegen, FC Heist, Molenzonen en VK Heist, haalde de halve finales. Onze formatie pikte de B-beker in vóór de Meadow Sports Boys. De anderen strandden op de volgende hoogte : Herenthout, Hulshout, Beerzel, Lierse, Rita Berlaar en Antonia. De happening die 's zondagsavonds volgde was er één van de grote momenten. Er werd gezongen en gedanst dat het een lust was. Alle zonnige toernooien moesten op 29 & 30 maart '86 wijken voor een met bakken regen overspoelde editie. Een echte stormvloed werd over Heist uitgespreid en het A-veld werd één modderbrij tijdens de eindstrijd. Voetballen werd er onmogelijk. Gelukkig bracht het B-veld een oplossing. Beide ploegen maakten er nog het beste van, maar scoren werd onmogelijk. De blanke stand bleef bewaard en als toemaatje kregen de natte kijkers nog een strafschoffenserie vol suspens. De beslissende elfmeter sloeg tegen de lat en bleef tergend in de modder steken. Herenthout werd onze 11de laureaat. Zelfs de prijsuitreiking moest in de kantine doorgang vinden. Geen nood echter, uiteindelijk was weer iedereen blij met het resultaat. De totaalstand na de 2 dagen : Herenthout, Rita Berlaar, Meadows, SV Heist, Neumünster (B-beker), FC Heist, Antonia, Lierse, Hulshout, Molenzonen, Beerzel en Mustang Duffel. Ons knapenelftal haalde dus een mooie ereplaats.

Tijdens de 12de uitgave zou reeds blijken dat onze buitenlandse elftallen steeds sterker werden. Onze Duitsers wonnen met superscores en haalden alzo gemakkelijk de schutterstrofee binnen (21 doelpunten). Tijdens de finale lieten ze zich echter ringeloren door de Engelsen met 0-2. De andere posities werden als volgt ingenomen : Lierse, Hulshout, Herenthout, Beerzel, Herselt, Rita Berlaar, SV Heist, FC Heist, Molenzonen en Itegem. De voorbereiding voor toernooi nr. 13 werd overschaduwd door het overlijden van onze "peetvader" Juul op 16 februari 1988. Inderdaad, na een wat slepende ziekte, ontviel ons het boegbeeld en pionier van SV. Nochtans kende dit toernooi een nooit geziene bezetting met Anderlecht, Neumünster, Meadows en dankzij Guy Van den Brande van Istrilène een Zweedse formatie, Bjaërreds IF. Een reis van 17 uren hadden deze mensen achter de rug toen ze op SV toekwamen. Heerlijke momenten tijdens de verbroederingsavond, toffe vriendschapsbanden werden gesmeed. Op sportief vlak kregen we een partij tussen Bjaërreds en Anderlecht, die eindigde op 1-1. Wat konden die Zweden vertellen ! De finale was opnieuw een match tussen Neumünster en Meadows. Nu waren het de Duitsers die met 2-1 aan het langste eind trokken. Ook SV Heist was blij, maar de Molenzonen waren de sterksten voor de Verelstbeker en bij de toog werd nog heel wat nagepraat en gevierd. Voorzitter Carl Poortmans kon weer goedkeurend de eindrangschikking bevestigen : Neumünster, Meadows, Herenthout, SV Heist, Molenzonen, Bjaërreds, Hulshout, Rita Berlaar, Beerzel, Anderlecht, FC Heist en VK Heist.

In '89 beoogde Beerzel meer dan een eervolle plaats. Op zaterdag, 25 maart kregen we tijdens de schiftingsen een vroegtijdige finale met de 2 knap spelende elftallen, Neumünster en bovengenoemd Beerzel. Op een bepaald ogenblik leidden de groen-witten met 2-1. Een fel schot van de Duitse midvoor besliste over de winst, 3-2 na 40 minuten. Eén van de mooiste wedstrijden in de geschiedenis van het paastornooi had zijn strijd gehad. Gelukkig pikte Beerzel de B-beker in. Een meer dan verdiende prijs was dat ! De strijd was gestreden. De prijzen werden als volgt verdeeld : Neumünster, Meadow, V. Geel, FC Heist, Beerzel, Rita Berlaar, Booischot, Linda Olen, SV Heist, Hulshout, Herenthout en Molenzonen.

Het moment van de tweedaagse was ongetwijfeld de onthulling van het borstbeeld van Juul Cannaerts. In aanwezigheid van schepenen Van Herck en Mariën, van weduwe Cannaerts en de andere familieleden, namen erevoorzitter Alex Boogmans en voorzitter Jerome Vermeulen de clubvlag van het beeld. Alle aanwezigen waren duidelijk ontroerd.

En zo stevenden we naar de 15de editie. Een hele weg was reeds afgelegd. We schreven 1990 ! Op zaterdag, 15 april floot de scheidsrechter de eerste wedstrijd op gang. Het was duidelijk dat SV Heist ver zou komen. Een versterkt elftal kon de finale bereiken en succesvol beëindigen. Samen met een paar sterke boys haalden Stefan Naulaerts, Filip Toremans, Carl Dallera, Nico Holemans, Pieter Pauwels, Jan Boiy, Gunther Leys en Guy Vermaelen de Cannaertscup binnen. Had Juul dat nog maar mogen beleven ... Nà onze jongens volgden Neumünster, Meadows, FC Heist, Beerzel (B-beker), Herenthout, Booischot, Hulshout, Rita Berlaar, Hallaar, Westmeerbeek en VK Heist.

Voorzitter Willy Van Gansen tekende met zijn medewerkers voor het 16de internationaal paastornooi. Bouwel werd aangetrokken als nieuwkomer en haalde de halve finale, waar het echter door de latere winnaar werd verslagen. Onze SV-ertjes, meerdere miniemen werden opgeroepen, haalden verdiend de B-beker binnen. Een knappe prestatie toch ! De finale werd weer een buitenlands onderonsje. Via de strafschoppen pakte Meadows de cup. Voor de volledigheid geven we ook hier de eindstand : Meadows, Neumunster, FC Heist, Bouwel, SV Heist, VC Booischot, Herenthout, Beerzel, Rita Berlaar, VK Heist, Hulshout en FCM Hallaar.

Opvallend bij dit overzicht was dat Rita Berlaar alle tornooien van de partij was. Een geweldige prestatie van deze club. PROFICIAT, DANK U WEL EN DOE ZO VOORT !

Voornameijk denken wij ook terug aan de gezellige babbels met Leon, Herwig, Gust (veel sterkte !) en zovele anderen ... door de jaren heen.

Mogen wij hopen dat de uitstraling van onze paastweedaagsen voor altijd in de verbroedering tussen de verschillende clubs mag bewaard blijven.

J.P.

S.V. HEIST - LIED I.

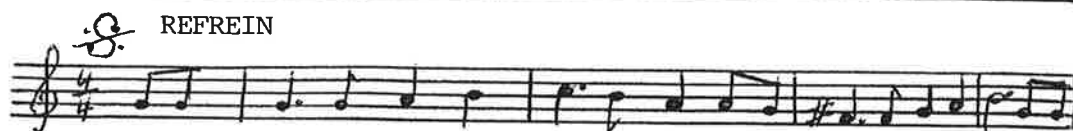
S. V. HEIST flinke ke - rels bloem van het
voetbal land denk aan je roem en glo - rie
denk aan je vriendschaps band ; blauwgroen wit onzer
va - nen kleur S.V. Heist zo goed ; het geeft ten
al-len tijde de - e spelers leeuwen
moe-d S. V. HEIST S. V. HEIST met je-e
mooi-e kleu - ren stoe-re bent , wel be - kend
je staat voor iedre bal '----- 'hoofd steeds koelvoor het
doel dan kan je niets ge - beu - ren leve hoezee--
HEIST S. V. ho- ren wij o---ver---al.

2)

Heel veel roem wordt verworven,
door onze kloeke schaar,
Nooit wordt het spel bedorven,
Steeds vinden wij elkaar,
Blijf steeds ook dap're knapen,
Trouw aan je Heist S.V.,
Laat de-e moed nooit zakken,
do-ch zing steeds met ons mee-e ...

S.V. HEIST - LIED II.

(melodie "Brandend Zand").

S. V. Heist dat is een reu-ze-ploeg en ze spelen naar de top S.V.

Heist dat is een reuze ploeg en ze spelen kampi-i-oen;

1)

's zondagsmiddags rond den dreien lopen zij op het ter-rein en het

scorbord rond de vij-ven dat is altijd veel te klein

2)

Wat de toekomst, ons zal brengen,
 kunnen wij nog niet voorzien,
 maar ge zult er, nog van horen,
 van S.V. Heist, ge zult het zien.

3)

De Geschied'nis van ons ploegske,
 is een les voor iedereen,
 onze leuz' is : één voor allen,
 en waar 't nood doet : Jeanninéke.

CLUBLIED S.V. HEIST III

(I Trovati).

Refr. Hup! Hup! Zeg het met 'n goal!

Hup! Hup! S.V. is ons idool!

Maak er gauw nog eentje bij!

S.V. Heist! Hupsa Hei!

1. Heistse sportvereniging
 ziet gerust de toekomst in.
 Onze kampioenenploeg
 staan mooie dagen voor de boeg.
 De supporters hand in hand
 in een echte vriendschapsband.
 Zo ook de spelers op 't terrein,
 Dan moet de zege zeker zijn.

Refr. Hup! Hup!

2. Jong talent komt bij S.V.,
 Werk aan onze opgang mee.
 Zorg dat je je man kan staan
 en trek je voetbalschoenen aan.
 Met de handen in mekaar
 worden onze plannen waar.
 Onze S.V. 't ga je goed!
 Een mooie toekomst tegemoet!

Refr. Hup! Hup!

Refr. Hup! Hup! Zeg het met 'n goal!

Hup! Hup! S.V. is ons idool!

Maak er gauw nog eentje bij!

S.V. Heist! S.V. Heist! S.V. Heist! Hupsa Hei!

DE EERSTE KAMPIOENSTITEL - S.V. HEIST 1969-1970

staande van links naar rechts:

Jules Cannaerts, Julien Gysemans, François De Cat, André Van Den Broeck,
Hugo Gysemans, Frans De Vries, Richard Van Noten, Leon Spruyt en Jeroom Vermeulen

zittend van links naar rechts:

Guido Lintermans, Sylveer Goris, Jos Schellemans, Flor Morhaye, Marcel Van Woensel,
Hubert De Peutter, en Rik (Sic) Saenen

DE FAMEUZE SCHOLIEREN-KAMPIOENENPLOEG - 1962-1963

staande van links naar rechts:

Alfons Wouters, Sebast Ceulemans, Gust Thielemans, Jos De Wijn, Emiel de Vries,
Alex Boogmans, Wally Wijns, Alfons Laurens, Robert Goossens, Frans De Vries, Jules Cannaerts

zittend van links naar rechts:

Hubert De Peutter, Louis Thielemans, Leo Liekens, Jos Nauwelaerts, Bob Uytterhoeven,
Flor Van Den Eynde en André Van Den Broeck

F E E S T P R O G R A M M A .
 - * - * - * - * - * - * - * - * - * - * - * - * - * - * - * - *

S . V . H E I S T V I E R T F E E S T ! (1 9 4 1 - 1 9 9 1) .
 50 JAAR CLUBLEVEN -oOo- 50 JAAR VRIENDSCHAP

TENTOONSTELLING 50 JAAR CLUBLEVEN, in het châlet aan de Boudewijnlaan.

*Opening : vrijdagavond, 17 mei 1991 te 20.00 uur.

*Verder geopend : zondagmorgen, 19 mei 1991 van 10.00 tot 12.30 uur.
 maandag, 20 mei 1991 van 10.00 tot 19.00 uur.

JUBILEUMFEESTEN : zaterdag, 18 mei 1991.

*10.00 uur Eucharistieviering, opgedragen door Pater Jos Van
 Crieke, Sporta-Proost, op het
 terrein van S.V. Heist, Boudewijnlaan.

*11.30 uur Feestelijke optocht naar Zaal De Zwaan.

parcours :

- bij goed weer : Boudewijnlaan - Frans Coeckelbergs-
 straat - Bergstraat - Stationsstraat.
- bij slecht weer : Boudewijnlaan - Kattestraat -
 Bergstraat - Stationsstraat.
- bij archi-slecht weer : afgelasting ! per auto
 naar Zaal De Zwaan.

*13.00 uur Aperitief en Jubileum-dinner (zaal De Zwaan).

*18.30 uur Academische zitting, gevolgd door Receptie (zaal
 De Zwaan).

*20.30 uur JUBILEUM-BAL met I TROVATI.

SPORTDAG : maandag, 20 mei 1991.

*Terreinen S.V. Heist, vanaf 13.00 uur.

*Sport en Spel voor Klein en Groot.

REVUE "S.V. HEIST 50 JAAR (en) JONG".

*Zaterdag, 25 mei 1991, te 20.00 uur stipt.

*Cultureel Centrum Zwaneberg, Bergstraat, Heist-op-den-Berg.

*Nadien mogelijkheid tot een licht, warm etentje.

S . V . H E I S T " 5 0 "

ONZE GELAUWERDEN

Reeds menig maal in het verleden lauwerden wij verdienstelijke leden. Onlangs nog onze voorzitter Jerome Vermeulen (71), die in '65 bestuurslid en onmiddellijk klubvoorzitter werd; 25 jaar dus!

Jules 'Sjé' Serneels (70), de é-nige nog in leven, die er vanaf het begin bij is en onafgebroken klublid gebleven is (aansluitingskaart 10.8.41). In '80 gevierd voor 35-jaar bestuurslid.

Fons Wouters (59) en Louis Wyns (69), die sedert 1956 bijna onafgebroken aan het bestuur zijn; Beiden in '80 gevierd voor 25 jaar bestuurslid.

En nu is dan de nieuwe generatie aan de beurt ! Laten wij zeggen, de tweede generatie.

Jos VAN DYCK (58), is bestuurslid sinds 1964, maar daarvoor was hij reeds spelend lid sinds 3.9.51, en daarmee één van de langst aangesloten leden; vader Miel, zouden wij hem niet de eerste 'sponsor' noemen, nam zijn vier zonen, Jos, Gaston, Roger en François, al van kleins af mee naar de Bos, en zo kwam het dat ook Jos verbonden bleef aan de klub. Nu Jos op pensioen gaat zijn onze verwachtingen hoog gespannen ! Proficiat, Jos !

Broer Gaston VAN DYCK (56) haalde geen strepen op de grasmatt, maar werd in 1968 op een (sommige zeggen 'valse') manier van zijn vrouwtje weggekocht om bestuurslid te worden; sindsdien is Gaston ononderbroken sponsor van allerlei eetfestijnen en steuncomité's. Een waardige opvolger van Miel zaliger !

Jos VAN ROOSBROECK (58), broer van Marcel en van Marieke van Jerom, werd eveneens in het bestuur gedropt zonder examen op de grasmatt af te leggen; het was 1965 ! Alhoewel hij later nog vele jaren de sjoe's aanbod voor veteranenvoetbal (een gevreesde linkerback), toch is zijn activiteit als bestuurslid een voorbeeld voor velen. Veelvuldig aanwezig, en daardoor (met zijn Maria) zeer goed geïnformeerd, maar ook steeds met de handen uit de mouwen als tapper, delegué, reis-leider en terreinverzorger. Hadden wij er zo maar wat méér !

Maurice VOLCKAERTS (54), Maurice 'van de boer', werd in 1967 bestuurslid; weeral één die nog geen speler was ! zijn veteranen-carrière nadien was vooral gericht op de keepersfunctie. Als bestuurslid, en beheerder van de vzw, bekommert hij zich vooral over de technische uitbouw van onze installaties : de terreinen, de kleedkamers, de cafetaria. Ook heeft Maurice een vertrouwde plaats aan de toog, maar evengoed er voor als er achter; Vooral een actief bestuurslid echter wanneer anderen het niet zien !

Ook reeds lang verbonden aan de club, is Julien GYSEMANS, de Jijne, (46), ondertekende de aansluitingskaart als speler op 28.8.56; veel potten brak hij hier niet maar op 1.2.67 werd hij bestuurslid en daarmee heeft hij er ook op dat vlak reeds 24 seizoenen opzitten. Jijne heeft zich op velerlei vlakken verdienstelijk gemaakt : vele jaren afgevaardigde van de juniors (niet de gemakkelijkste groep, weet je wel), zelfs een tijdje afgevaardigde van het dames-elftal, lid van het voetbal- en transfercomité, vaste man achter de tapkraan bij de thuiswedstrijden van ons eerste elftal; vooral echter is de Jijne een echte klubman; nooit te beroerd om gelijk wat te doen voor de klub ... al was het maar het schilderen van kleedkamers of doelpalen ! Jijne, van harte gefeliciteerd bij dit jubileum !

en dan ...

Maurits VAN HOOF
 ondervoorzitter en feestleider

De deken van de gevierden is dit maal Maurits Van Hoof (57), actief (het woord is hier méér dan gepast) lid van de klub sedert 9 april 1954 als speler, en sinds 1 juli 1960 als bestuurslid, waardoor hij er reeds méér dan 30 jaar heeft opzitten, vooral in de functie van ondervoorzitter (sinds 1970) en feestleider. In 1980 vierden wij Maurits reeds voor 30 jaar lidmaatschap.

Het is echter niet alleen de functies en eretitels, die Maurits sieren, waarschijnlijk is hij zowel bij vriend als bij tegenstreven het meest gewaardeerd als 'mens'... ne grote ! Zachtmoedig, attentvol, diplomatisch, wat kun je meer verwachten van een voorzitter !

Ondanks zijn verantwoordelijkheden in de klub, blijft Maurits echter ook de stille werker; feestkalender plannen, kontakten leggen hiervoor, garçon op drukke momenten (weinig thuiswedstrijden slaat hij over in deze functie), de attenties voor klubleden bij speciale gebeurtenissen, enz.

De inspiratie van Maurits is ook eindeloos als er een uitnodiging voor het Bal bij Vallende Bladeren, zijn bal, moet gemaakt worden; wie herinnert zich van hem niet de spielerei met oude heistse woorden en gezegden; even geestig komt Maurits uit de hoek als het gaat om het jaarverslag van het feestcomité; ook dat verslag vormt een welkome afwisseling tussen de saaie dagorde.

Aan deze feesten kon Maurits niet meewerken zoals wij van hem gewoon zijn, toch staat hij ons menig keer bij met goede raad; in Jos Verscuren, François Van Dyck en zoon Bert vindt onze klub soliede medewerkers ...zij hebben trouwens de stiel geleerd bij onze feestleider !

Maurits, hartelijk gefeliciteerd met 40 jaar lidmaatschap van onze vereniging; wij wensen je spoedig terug in ons midden !

de (s)pot op

Jan Pauwels

In juni 1973 zakte Jan Pauwels af van K.V. Mechelen (toen nog Malinois) naar het pas naar 2-e provinciaal gepromoveerde S.V. Heist; het was vooral onder impuls van Juul Cannaeerts dat deze 'dure vogel' -want Jan had er zelfs enkele selecties in eerste nationale opzitten- ingelijfd werd... Jan was toen 23; met echtgenote Magd verhuisde hij spoedig naar het Heistse, waar hij leraar werd aan het St Lambertusinstituut.

De eerste jaren werden geen triomfen, een speler met zulk een palmares moest immers toch heel wat meer kunnen ! Na een eerste jaar in tweede, met Jef Van Camp en Karl Heylen aan het roer, zakte het eerste elftal in mei 75 terug naar derde. Het was pas in 1979, onder het trainerschap van Richard Van Noten, dat Jan terug in tweede kon spelen; nog eens een degradatie, en dan in 1987 opnieuw promotie; het was wel 'vallen en opstaan' ! In november 1984 werd Jan dan gevierd voor 10 jaar fanionspeler, met een benefietmatch tegen onze dorpsgenoten FC Heist Sportief.

In 1988 dan 'dook' Jan een jaartje onder om trainer te worden bij FC Houtvenne, maar het volgend seizoen was hij er weer, maar dan in de functie van hulptrainer onder Johnny Dupont en daarna onder Wim Mertens (89-90); en dan kwam dit jaar de bekroning met de aanstelling tot oefenmeester van de A-kern.

Maar Jan was véél méér dan speler alleen, en misschien is het dat wel dat hem zo apart maakt in ons verenigingsleven. Was Jan op het terrein, als rechts out, één van de steunpilaren van de ploeg, ook inzake het jeugdbeleid en -opleiding ging hij voor.

Jarenlang jeugdtrainer en secretaris van het jeugdcomité, onder voorzitters Willy Lambaerts, Carlo Poortmans en Jos Wouters, boekte hij menig sukses : kampioenstitels met de scholieren in '74, de juniors in '79, en de fameuze miniemenvloeg in '82; deze laatste kampioenenploeg haalde 40 op 40, en telde in haar rang toch enkele kleppers die nu nog van zich doen spreken, zoals Kurt Ceulemans, Jurgen Peeters, Kurt Boons, Peter Verbeeck en Jan Bruynseels.

Ook in het kader van dit zelfde jeugdbeleid, was Jan Pauwels de initiatiefnemer van het Internationaal Paastornooi voor Knapen; Samen met Willy Lambaerts startte hij dit gerenomeerd tornooi op met Pasen 1976; ondertussen is dit tornooi, de Juul Cannaeertscup, verder uitgegroeid tot een hoogtepunt in het sportief leven van onze klub; tot Pasen 1990 was Jan hier de organisator, en vanaf dit jaar werd hij afgelost door de tandem Willy Van Gansen en Paul Heylen.

Groot is het vertrouwen van Bestuur, Spelers en Supporters in Jan, die al lang 'onze' Jan is geworden; in hem zien wij het nieuwe type van speler en klublid; professioneel binnen de grenzen van de amateur-sporter, met nog heel veel aandacht voor het klubleven, en met alle belangen op de juiste plaats.

Proficiat Jan, het ga je verder goed !
Namen noemen, geen gemakkelijke taak, maar soms moet het !

Dirk VAN ROOSBROECK.

Op 21 april 1991 vierden wij de kapitein van ons eerste elftal, Dirk Van Roosbroeck, die op 32-jarige leeftijd om medische redenen afscheid moet nemen van competitievoetbal.

Dirk werd geboren op 16 januari 1959 en tekende op 10-jarige leeftijd een aansluitingskaart voor onze vereniging ; daar zullen vader, nonkel Marcel en nonkel Jerom wel voor iets tussen gezeten hebben !?!

Dirk doorliep alle jeugdreeksen van S.V. Heist en belandde op 18-jarige leeftijd, onder John Vanderwaeren, in het eerste elftal ; hij werd vaste titularis in het seizoen 77-78, op de stoppersplaats. Het volgend seizoen zou de kampioenstitel in derde veroverd (heroverd) worden.

Sinds enkele jaren heeft Dirk de rol van kapitein toegewezen gekregen, een functie die hij beter als geeneen behartigt ; zowel bij bestuur als bij spelers en trainer is Dirk dé ideale gesprekspartner om de relaties gaaf te houden ... indien nodig.

Wat wij vooral appreciëren bij Dirk is dat hij, in gans zijn mooie sportcarrière, steeds bij dezelfde club is gebleven ; een unicum bijna in deze moderne sporttijden.

Koninklijke S.V. Heist verliest in Dirk een speler van formaat, maar hopelijk niet een vriend ; wij hopen hem nog dikwijls onder ons te mogen hebben, als supporter, als raadsman, als helpende hand, al is het maar bij een lekker pintje !

Hugo GIJSEMANS.

Nog niet veel gelauwerd, maar toch een niet onaardig palmares in ons clubleven, is Hugo Gijsemans (50) ; reeds clublid sinds 21.04.1952, jarenlang speler van ons eerste elftal, met wie hij de overgang van "F.C. Bosch" naar "S.V. Heist" maakte, werd Hugo ingelijfd in het bestuur op 01.03.1978 ; ondertussen heeft hij nog heel wat veteranenmatchkes afgewerkt. Zijn belangrijkste taak in clubverband is afgevaardigde van het eerste elftal, en ... BTW-specialist !

Hugo, welbedankt, en nog véle jaren !!!

Het M E N U van ons

J U B I L E U M - D I N E R

ziet er als volgt uit

T O M A T E N R O O M S O E P

V I S P A S T E I T J E

G E M A R I N E E R D E V A R K E N S H A A S

M E T R O Z E P E P E R S

G E B A K & K O F F I E

R O D E & W I T T E W I J N

Het K I N D E R M E N U bestaat uit

T O M A T E N R O O M S O E P

K I P P E B O R S T

I J S J E

tot slot ...

Koninklijke S.V. Heist ... EEN KLUB IN BEWEGING

Wat zullen wij nog vertellen over onze zo duurzame vereniging ?
Er is reeds zoveel gezegd; over personen, prestaties, anecdotes,
toestanden, enz.

Toch mogen wij door de bomen heen ook het bos (of 'de' bos) niet
vergeten; wij mogen niet vergeten van waar wij komen, om aldus
nog beter te kunnen zien waar wij heen willen.

Toen die enkele jonge mensen in 1941 in de schuur van 'Lewiekes'
de koppen bij mekaar staken om samen eens iets georganiseerd te
gaan doen, was dat uiteindelijk ingegeven door identiek dezelfde
betrachting als die waar wij ons nu in 1991 aan optrekken; de
voetbalsport gebruiken als kapstok om een vriendenkring recht te
houden.

Reeds dikwijls is het gezegd : hierin is geen tegenspraak !
Voetbal is het medium, vriendschap is het doel, maar ook het
'medium' moet van degelijke makelijk zijn.

Weinig verenigingen blijven bloeien als er geen prestatiedrang is;
aanwerving van jongeren, inzet van bestuursleden, aantrekken van
sponsors ... dat alles is maar mogelijk als er ook sportieve
kwaliteit naar voor gebracht wordt.

Een elftal dat presteert, waarover men spreekt, krijgt méér
aanhang; tevreden sponsors en bestuursleden, fiere supporters; er
wordt gewerkt ! aansluitingen blijven niet uit; een degelijke
jeugdinfrastructuur wordt mogelijk ... waardoor ook weer nieuw
bloed gevonden wordt om de prestaties van het eerste elftal op te
voeren.

En zo is de cirkel rond !

De wijkploeg van de Bos; De eerste lening om een kantine op te
trekken; Een studentikoze spelerskring, die ook nog prestaties
kon neerzetten, en waarvoor een ruimere kantine zich opdrong,
een 'chalet'; De aanwerving van bekwame oefenmeesters en
versterking van de spelerskern;
De wijkploeg van de Bos, de Statie, het Zonderschot en 't Goor,
rukt uit haar enge grenzen en wordt 'S.V. Heist'

En zo is ook deze cirkel rond !

Wat brengt de toekomst ? Waar gaan we naartoe ?

Alles is er om onze vereniging verder uit te bouwen; wij
moeten hier aan werken, niet onbezonnen, maar weldoordacht,
en vooral ... met heel inzet en zelfvertrouwen, en allen
tesamen !

Leo Cannauts
klubssecretaris.

28/4/1991